

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2018/851,
annettu 30 päivänä toukokuuta 2018,
jätteistä annetun direktiivin 2008/98/EY muuttamisesta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Unionin jätehuoltoa olisi parannettava, ja se olisi muutettava kestäväksi materiaalien hallinnaksi ympäristön suojelemiseksi ja säilyttämiseksi sekä sen laadun parantamiseksi, ihmisten terveyden suojelemiseksi sekä luonnonvarojen harkitun, tehokkaan ja järkevän käytön varmistamiseksi, kiertotalouden periaatteiden edistämiseksi, uusiutuvien energialähteiden käytön lisäämiseksi, energiatehokkuuden parantamiseksi, unionin tuontiresurssiin riippuvuuden vähentämiseksi, uusien taloudellisten mahdollisuuksien luomiseksi ja pitkän aikavälin kilpailukykyyn edistämiseksi. Todellisen kiertotalouden aikaansaamiseksi on tarpeen toteuttaa kestävä tuotanto ja kulutusta koskevia lisätoimenpiteitä, joissa keskitytään tuotteiden koko elinkaaren siten, että voidaan säästää resursseja ja tehdä kierrosta suljettu. Resurssien tehokkaampi käyttö tuottaisi myös tuntuvia nettosäästöjä unionin yrityksille, viranomaisille ja kuluttajille, samalla kun vähennettäisiin vuosittaisia kasvihuonekaasujen kokonaispäästöjä.
- (2) Resurssien käytön tehostaminen ja sen varmistaminen, että jätettä arvostetaan resurssina, voivat auttaa vähentämään unionin riippuvuutta raaka-aineiden tuonnista ja helpottaa siirtymistä kestävämpään materiaalien hallintaan ja kiertotalousmalliin. Kyseisen siirtymisen olisi edistettävä Eurooppa 2020 -strategiassa vahvistettuja älykästä, kestävä ja osallistavaa kasvua koskevia tavoitteita ja luotava merkittäviä mahdollisuuksia paikallistalouksille ja sidosryhmille auttamalla samalla lisäämään synergioita kiertotalouden sekä energia-, ilmasto-, maatalous-, teollisuus- ja tutkimuspolitiikan kesken sekä tuomalla hyötyjä ympäristölle, kun kasvihuonekaasupäästöt vähenevät, sekä taloudelle.
- (3) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/98/EY ⁽⁴⁾ jätteen uudelleenkäytön valmistelulle ja kierrätykselle asetettuja tavoitteita olisi tiukennettava, jotta ne ilmentävät paremmin unionin halua siirtyä kiertotalouteen.
- (4) Direktiivin 2008/98/EY ja siihen liittyvien unionin säädösten, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/28/EY ⁽⁵⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 ⁽⁶⁾, välinen johdonmukaisuus olisi varmistettava.

⁽¹⁾ EUVL C 264, 20.7.2016, s. 98.

⁽²⁾ EUVL C 17, 18.1.2017, s. 46.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 18. huhtikuuta 2018 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 22. toukokuuta 2018.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/28/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä sekä direktiivien 2001/77/EY ja 2003/30/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 16).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/ETY ja 2000/21/EY kumoamisesta (EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1).

- (5) Useat jäsenvaltiot eivät ole vielä täysin kehittäneet tarvittavaa jätehuoltoinfrastruktuuria. Tästä syystä on olennaisen tärkeää asettaa selkeät pitkän aikavälin toimintapoliittiset tavoitteet toimenpiteiden ja investointien ohjaamiseksi erityisesti sen estämiseksi, että jäännösjätteen käsittelyyn syntyy rakenteellista ylikapasiteettia ja että kierrätettävissä olevat materiaalit jäävät alemmille tasoille jätehierarkiassa.
- (6) Yhdyskuntajätteen osuus unionissa syntyvän jätteen kokonaismäärästä on noin 7–10 prosenttia. Kyseinen jätevirta on kuitenkin yksi hankalimmista käsitellä, ja sen käsittelytapa antaa yleensä selkeän kuvan maan jätehuoltojärjestelmän laadusta kokonaisuudessaan. Yhdyskuntajätehuollon haasteet johtuvat yhdyskuntajätteen monimutkaisesta ja sekalaisesta koostumuksesta, syntyvän jätteen sijainnista lähellä kansalaisia, suuresta julkisesta näkyvyydestä sekä sen ympäristöön ja ihmisten terveyteen kohdistuvista vaikutuksista. Tämän seurauksena yhdyskuntajätteen käsittely edellyttää erittäin monitahoista järjestelmää, mukaan lukien tehokas keräysjärjestelmä, toimiva lajittelujärjestelmä ja jätevirtojen asianmukainen jäljittäminen, kansalaisten ja yritysten aktiivinen osallistuminen, jätteen erityiseen koostumukseen mukautettu infrastruktuuri sekä yksityiskohtainen rahoitusjärjestelmä. Maat, jotka ovat kehittäneet tehokkaita yhdyskuntajätehuoltojärjestelmiä, hoitavat yleensä paremmin koko jätehuollon ja myös saavuttavat paremmin kierrätystavoitteet.
- (7) Kokemus on osoittanut, että riippumatta siitä, miten jätehuoltoa koskeva vastuu on jaettu julkisten ja yksityisten toimijoiden välillä, jätehuoltojärjestelmät voivat auttaa kiertotalouden saavuttamisessa ja että päätökseen vastuun jakamisesta vaikuttavat usein maantieteelliset ja rakenteelliset olosuhteet. Tässä direktiivissä vahvistetut säännöt mahdollistavat sekä jätehuoltojärjestelmät, joissa päävastuu yhdyskuntajätteen keräyksestä on kunnilla, että järjestelmät, joissa tällaiset palvelut hankitaan yksityisiltä toimijoilta, tai muunlaisen vastuunjaon julkisten ja yksityisten toimijoiden välillä. Tällaisten järjestelmien valinta tai päätös niiden vaihtamisesta tai vaihtamatta jättämisestä on edelleen jäsenvaltioiden vastuulla.
- (8) Elintarviketeollisuuden kasvipohjaiset aineet ja muut kuin eläinperäiset elintarvikkeet, joita ei enää ole tarkoitettu ihmisten ravinnoksi ja jotka on tarkoitettu suun kautta tapahtuvaan eläinten ruokintaan, olisi sääntöjen päällekkäisyyden välttämiseksi suljettava direktiivin 2008/98/EY soveltamisalan ulkopuolelle, jos ne ovat kaikilta osin rehuja koskevan unionin lainsäädännön mukaisia. Direktiiviä 2008/98/EY ei näin ollen olisi sovellettava näihin tuotteisiin ja aineisiin, kun niitä käytetään rehuna, ja kyseisen direktiivin soveltamisalaa on selvennettävä vastaavasti. Eläimistä saatavat sivutuotteet, jotka on tarkoitettu käytettäväksi rehuaineina Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 767/2009⁽¹⁾ mukaisesti, on jo suljettu direktiivin 2008/98/EY soveltamisalan ulkopuolelle siltä osin kuin niitä säännellään muulla unionin lainsäädännöllä, sanotun kuitenkin rajoittamatta eläinten ravinnon alalla sovellettavien muiden unionin säännösten soveltamista.
- (9) Direktiiviin 2008/98/EY on tarpeen sisällyttää vaarattoman jätteen, yhdyskuntajätteen, rakennus- ja purkujätteen, elintarvikkejätteen, materiaalien hyödyntämisen, maantäytön ja laajennettua tuottajan vastuuta koskevan järjestelmän määritelmät, jotta näiden käsitteiden soveltamisalaa voidaan selventää.
- (10) Jotta voidaan varmistaa, että valmistelua uudelleenkäyttöön ja kierrätystä koskevat tavoitteet perustuvat luotettaviin ja vertailukelpoisiin tietoihin, ja jotta mahdollistettaisiin kyseisten tavoitteiden saavuttamisessa tapahtuneen edistymisen tehokkaampi seuranta, direktiivissä 2008/98/EY olevan yhdyskuntajätteen määritelmän olisi oltava yhdenmukainen Eurostatin ja Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) tilastotarkoituksissa käyttämän määritelmän kanssa, koska jäsenvaltiot ovat jo useiden vuosien ajan toimittaneet tietoja tähän määritelmään perustuen. Yhdyskuntajäte määritellään kotitalouksista peräisin olevaksi jätteeksi ja jätteeksi, joka on peräisin muista lähteistä, kuten vähittäismyynnistä, hallinnosta, koulutuksesta, terveydenhuoltopalveluista, majoitus- ja ruokapalveluista ja muista palveluista ja toiminnoista, ja joka vastaa luonteeltaan ja koostumukseltaan kotitalouksista peräisin olevaa jätettä. Tästä syystä yhdyskuntajätteeseen sisältyy muun muassa puistojen ja puutarhojen ylläpidosta kertyvä jäte, kuten lehdet, nurmikonleikkuujäte ja puiden leikkuujäte, sekä torialueiden jäte ja katujen puhdistuspalvelusta syntyvä jäte, kuten roskasäiliöiden sisältö ja kadunlakaisujäte, lukuun ottamatta hiekkaa, kiviä, mutaa ja pölyä ja muuta vastaavaa materiaalia. Jäsenvaltioiden on määrä varmistaa, että suurten kaupan ja teollisuuden alan toimijoiden jätettä, joka ei ole samankaltaista kuin kotitalouksien jäte, ei sisällytetä yhdyskuntajätteen määritelmään. Tuotantoteollisuudesta, maataloudesta, metsätaloudesta, kalastuksesta, rakentamisesta ja purkamisesta, sakokaivoista sekä viemäriverkosta ja jäteveden käsittelystä peräisin oleva jäte sekä romuajoneuvot suljetaan yhdyskuntajätteen

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 767/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, rehun markkinoille saattamisesta ja käytöstä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1831/2003 muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 79/373/ETY, komission direktiivin 80/511/ETY, neuvoston direktiivien 82/471/ETY, 83/228/ETY, 93/74/ETY, 93/113/ETY ja 96/25/ETY ja komission päätöksen 2004/217/EY kumoamisesta (EUVL L 229, 1.9.2009, s. 1).

määritelmän ulkopuolelle. Yhdyskuntajäte on määrä ymmärtää siten, että sillä tarkoitetaan jätelajeja, jotka sisältyvät komission päätöksellä 2014/955/EU⁽¹⁾, sellaisena kuin se on voimassa 4 päivänä heinäkuuta 2018, perustetun jäteluettelon nimikeryhmään 15 01 ja nimikeryhmään 20, lukuun ottamatta jätelajeja 20 02 02, 20 03 04 ja 20 03 06. Kyseisen luettelon muihin nimikeryhmiin kuuluvaa jätettä ei ole määrä katsoa yhdyskuntajätteeksi, lukuun ottamatta tapauksia, joissa yhdyskuntajäte käsitellään ja sille annetaan kyseisen luettelon nimikeryhmässä 19 luetellut jättekoodit. Jäsenvaltiot voivat käyttää asiaankuuluvia kyseisen luettelon luokkia tilastotarkoituksiin. Tässä direktiivissä vahvistettava yhdyskuntajätteen määritelmä otetaan käyttöön uudelleenkäytön valmistelun ja kierrätystavoitteiden soveltamisalan ja niiden laskentasääntöjen määrittämiseksi. Määritelmässä ei oteta kantaa siihen, onko jätehuoltotoimija yksityinen vai julkinen taho, ja tämän vuoksi siihen sisältyy kotitalousjäte ja muista lähteistä peräisin oleva jäte, jonka huollosta vastaavat kunnat tai yksityiset toimijat joko kuntien puolesta tai suoraan.

- (11) Rakennus- ja purkujätteen määritelmässä viitataan rakentamisesta ja purkamisesta syntyvään jätteeseen yleensä, mutta se sisältää myös yksityisten kotitalouksien pienimuotoisista itse tehtävistä rakennus- ja purkutoiminnoista syntyvän jätteen. Rakennus- ja purkujätteen olisi katsottava tarkoittavan jätelajeja, jotka sisältyvät päätöksellä 2014/955/EU perustetun jäteluettelon, sellaisena kuin se on voimassa 4 päivänä heinäkuuta 2018, nimikeryhmään 17.
- (12) Olisi vahvistettava sellainen materiaalien hyödyntämisen määritelmä, joka kattaa muunlaisen hyödyntämisen kuin hyödyntämisen energiana ja jätteen uudelleenkäsitelyn polttoaineina käytettäviksi materiaaleiksi tai muutoin energian tuottamiseksi. Se kattaa valmistelun uudelleenkäyttöön, kierrätyksen ja maantäytön sekä muunlaisen materiaalien hyödyntämisen, kuten jätteen uudelleenkäsitelyn uusioraaka-aineiksi teiden tai muun infrastruktuurin rakentamistarkoituksessa. Erityisolosuhteista riippuen tällainen uudelleenkäsitely voi täyttää kierrätyksen määritelmän, jos materiaalien käyttö perustuu asianmukaiseen laadunvalvontaan ja täyttää kaikki kyseiseen käyttöön sovellettavat standardit, normit, eritelmät ja ympäristön ja terveyden suojelua koskevat vaatimukset.
- (13) Olisi vahvistettava maantäytön määritelmä, jotta selvennetään, että maantäyttötoimella tarkoitetaan kaikkia sopivan vaarattoman jätteen hyödyntämistoimia louhittujen alueiden kunnostamisessa tai maisemointiin liittyvissä maarakennustöissä. Maantäyttötoimiin käytetyn jätteen määrä olisi rajoitettava siihen, mikä on ehdottoman tarpeellista kyseisten tarkoitusten toteuttamiseksi.
- (14) Olisi vahvistettava laajennettua tuottajan vastuuta koskevan järjestelmän määritelmä, jotta selvennetään, että sillä tarkoitetaan jäsenvaltioiden toteuttamia toimenpiteitä, joilla veloitetaan tuotteiden tuottajat kantamaan taloudellinen tai taloudellinen ja järjestämisvastuun tuotteen jätehuollosta, kun tuote on elinkaarensa jätevaiheessa, mukaan lukien erilliskeräystä, lajittelua ja käsittelyä koskevat toimet. Tähän veloitteeseen voi kuulua myös järjestämisvastuu ja vastuu edistää jätteiden syntymisen ehkäisemistä ja tuotteiden uudelleenkäytettävyyttä ja kierrätettävyyttä. Tuotteiden tuottajat voivat täyttää laajennettua tuottajan vastuuta koskevan järjestelmän mukaiset veloitteensa yksin tai yhteisesti.
- (15) Direktiivissä 2008/98/EY säädettyjen tavoitteiden saavuttamisen edistämiseksi jäsenvaltioiden olisi hyödynnettävä taloudellisia ohjaukskeinoja ja muita toimenpiteitä luodakseen kannustimia jätehierarkian noudattamiseen, kuten liitteessä IV a esitetyt kannustimet, joita ovat esimerkiksi kaatopaikka- ja jätteenpolttomaksut, ”maksa siitä mitä heität pois” -järjestelmät, laajennettua tuottajan vastuuta koskevat järjestelmät, elintarvikelahjoitusten edistäminen ja paikallisviranomaisille suunnatut kannustimet tai muut asianmukaiset ohjaukskeinot ja toimenpiteet.
- (16) Resurssien kestävä käytön ja teollisen symbioosin edistämiseksi jäsenvaltioiden olisi toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä helpottaakseen sellaisen tuotantoprosessista peräisin olevan aineen tai esineen pitämistä sivutuotteena, jonka ensisijaisena tarkoituksena ei ole kyseisen aineen tai esineen tuotanto, jos unionin tasolla vahvistetut yhdenmukaiset edellytykset täyttyvät. Komissiolle olisi siirrettävä valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä, jotta voidaan vahvistaa yksityiskohtaisia perusteita sivutuotteen aseman soveltamiselle siten, että etusijalle asetetaan kyseisen teollisen symbioosin toisinnettavissa olevat käytännöt.
- (17) Jotta voitaisiin tarjota uusioraaka-ainemarkkinoilla toimiville toiminnanharjoittajille enemmän varmuutta siitä, ovatko aineet tai esineet jätettä tai muuta kuin jätettä, ja edistää tasapuolisia toimintaedellytyksiä, on tärkeää, että jäsenvaltiot toteuttavat asianmukaisia toimenpiteitä varmistaakseen, että jätteen, joka on läpikäynyt hyödyntämistoimen, katsotaan lakaneen olemasta jätettä, jos se täyttää kaikki direktiivin 2008/98/EY 6 artiklan 1 kohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, säädetty edellytykset. Tällaisiin toimenpiteisiin voi kuulua sellaisen lainsäädännön hyväksyminen, jolla kyseiset edellytykset saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, sekä menettelyt veloitteiden täytäntöönpanemiseksi, kuten materiaali- ja käyttötarkoitukskohtaisten jätteeksi luokittelun päättymistä koskevien perusteiden vahvistaminen, ohjeasiakirjojen laatiminen, tapauskohtaisten päätösten tekeminen ja muut menettelyt unionin tasolla vahvistettujen yhdenmukaisten edellytysten soveltamiseksi tapauskohtaisesti. Tällaisiin toimenpiteisiin olisi kuuluttava täytäntöönpanon valvontaa koskevia säännöksiä, joilla varmistetaan, että jäte, jonka katsotaan lakaneen olemasta jätettä hyödyntämistoimen tuloksena, on unionin

(¹) Komission päätös 2014/955/EU, annettu 18 päivänä joulukuuta 2014, jäteluettelosta annetun päätöksen 2000/532/EY muuttamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY mukaisesti (EUVL L 370, 30.12.2014, s. 44).

jäte-, kemikaali- ja tuotelainsäädännön mukainen, ja etusijalle olisi asetettava erityisesti jätevirrat, joista aiheutuu suurempi riski ihmisten terveydelle ja ympäristölle kyseisten jätevirtojen luonteen ja määrän vuoksi, jäte, johon sovelletaan innovatiivisia hyödyntämisprosesseja, ja jäte, jota hyödynnetään toisissa jäsenvaltioissa myöhemmin tapahtuvaa jatkokäyttöä varten. Toimenpiteisiin voi kuulua myös sellaisen vaatimuksen asettaminen, että toimijoiden, jotka hyödyntävät jätettä, tai hyödynnetyn jättemateriaalin haltijoiden on osoitettava noudattavansa direktiivin 2008/98/EY 6 artiklan 1 kohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, säädettyjä edellytyksiä. Jotta voitaisiin estää laittomat jätteiden siirrot ja lisätä tietoisuutta jäsenvaltioiden ja talouden toimijoiden keskuudessa, jäsenvaltioiden jätteeksi luokittelun päättymistä koskevien toimintatapojen yhteydessä olisi noudatettava suurempaa avoimuutta ja erityisesti avoimuutta olisi lisättävä niiden tekemistä tapauskohtaisista päätöksistä ja toimivaltaisten viranomaisten suorittamien todentamisten tuloksesta samoin kuin jäsenvaltioiden ja toimivaltaisten viranomaisten tiettyjä jätevirtoja koskevista huolenaiheista. Lopullinen päätös siitä, täytyvätkö direktiivin 2008/98/EY, sellaisena kuin se on muutettu tällä direktiivillä, 5 tai 6 artiklassa säädetty edellytykset, on jatkossakin yksin jäsenvaltion vastuulla, ja ne tekevät päätöksen materiaalin tai jätteen haltijan toimittamien kaikkien asiaankuuluvien tietojen perusteella.

- (18) Komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa, jotta voidaan vahvistaa yksityiskohtaiset perusteet jätteeksi luokittelun päättymiselle. Tässä yhteydessä jätteeksi luokittelun päättymistä koskevia erityisperusteita olisi harkittava ainakin kiviainekselle, paperille, renkailla ja tekstiileille.
- (19) Sivutuotteita ja jätteeksi luokittelun päättymistä koskevien sääntöjen soveltaminen ei saisi vaikuttaa unionin oikeuden muiden säännösten, erityisesti jätteiden siirrosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1013/2006⁽¹⁾ 28 artiklan ja 50 artiklan 4 a ja 4 b kohdan soveltamiseen eikä kemikaalilainsäädännön ja tiettyjen tuotteiden markkinoille saattamista koskevan lainsäädännön soveltamiseen. Jätteeksi luokittelu voidaan päättää ainoastaan, jos aineet tai esineet täyttävät tuotteisiin sovellettavat asiaa koskevat vaatimukset. Jätteeksi luokittelun päättämistä koskevat säännöt voidaan vahvistaa tuotekohtaisessa lainsäädännössä.
- (20) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava asianmukaiset toimenpiteet kannustaakseen sellaisten tuotteiden ja tuotteiden osien kehittämiseen, tuotantoon, markkinointiin ja käyttöön, jotka ovat monikäyttöisiä, kierrätettyjä materiaaleja sisältäviä, teknisesti kestäviä ja helposti korjattavia ja jotka jätteeksi muututtuaan soveltuvat valmisteltavaksi uudelleenkäyttöön ja kierrätettäväksi jätehierarkian asianmukaisen täytäntöönpanon helpottamiseksi ja vaarantamatta tavaroiden vapaata liikkuvuutta sisämarkkinoilla. Kyseisissä toimenpiteissä olisi otettava huomioon tuotteiden vaikutus koko niiden elinkaaren ajan, jätehierarkia ja tarvittaessa mahdollisuus useaan kertaan kierrättämiseen.
- (21) Laajennettua tuottajan vastuuta koskevat järjestelmät ovat oleellinen osa tehokasta jätehuoltoa. Niiden tehokkuus ja toimivuus vaihtelevat kuitenkin merkittävästi jäsenvaltioittain. Näin ollen on tarpeen vahvistaa tällaista laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien vähimmäisedellytykset ja selvittää, että kyseisiä edellytyksiä sovelletaan myös niihin laajennettua tuottajan vastuuta koskeviin järjestelmiin, jotka on otettu käyttöön muilla unionin säädöksillä, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiveillä 2000/53/EY⁽²⁾, 2006/66/EY⁽³⁾ ja 2012/19/EU⁽⁴⁾, niissä jo vahvistettujen edellytysten lisäksi, ellei erikseen toisin mainita. On tarpeen erottaa toisistaan yleiset vähimmäisvaatimukset, joita sovelletaan kaikkiin järjestelmiin, ja yleiset vähimmäisvaatimukset, joita sovelletaan ainoastaan organisaatioihin, jotka panevat täytäntöön laajennettua tuottajan vastuuta koskevat velvoitteet tuotteiden tuottajien puolesta. Elleivät jäsenvaltiot toisin päätä, laajennettua tuottajan vastuuta koskeviin järjestelmiin sovellettavia yleisiä vähimmäisvaatimuksia ei sovelleta järjestelmiin, jotka eivät täytä laajennettua tuottajan vastuuta koskevan järjestelmän määritelmää.
- (22) Yleisillä vähimmäisvaatimuksilla olisi alennettava kustannuksia ja parannettava toimivuutta sekä varmistettava tasapuoliset toimintaedellytykset, myös pienille ja keskimuurille yrityksille sekä sähköistä kaupankäyntiä harjoittaville yrityksille, sekä vältettävä esteiden muodostumista sisämarkkinoiden asianmukaiselle toiminnalle. Niillä olisi myös edistettävä elinkaaren loppuvaiheen kustannusten sisällyttämistä tuotteiden hintoihin ja kannustettava tuottajia ottamaan tuotteidensa suunnittelussa paremmin huomioon kierrätettävyyden, uudelleenkäytettävyyden, korjattavuuden ja vaarallisten aineiden esiintymisen. Yleisesti ottaen kyseisten vaatimusten olisi parannettava laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien hallintoa ja avoimuutta ja pienennettävä laajennettua tuottajan vastuuta

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1013/2006, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2006, jätteiden siirrosta (EUVL L 190, 12.7.2006, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/53/EY, annettu 18 päivänä syyskuuta 2000, romuajoneuvoista (EYVL L 269, 21.10.2000, s. 34).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/66/EY, annettu 6 päivänä syyskuuta 2006, paristoista ja akuista sekä käytetyistä paristoista ja akuista ja direktiivin 91/157/ETY kumoamisesta (EUVL L 266, 26.9.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/19/EU, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta (EUVL L 197, 24.7.2012, s. 38).

koskevia velvoitteita tuotteiden tuottajien puolesta toteuttavien organisaatioiden ja kyseisten organisaatioiden käyttämien jätealan toiminnanharjoittajien välille syntyvien eturistiriitojen mahdollisuutta. Näitä vaatimuksia olisi sovellettava sekä uusiin että olemassa oleviin laajennettua tuottajan vastuuta koskeviin järjestelmiin. Olemassa oleville laajennettua tuottajan vastuuta koskeville järjestelmille on kuitenkin tarpeen myöntää siirtymäaika, jotta niiden rakenteet ja menettelyt voitaisiin mukauttaa uusiin vaatimuksiin.

- (23) Viranomaisilla on merkittävä rooli yhdyskuntajätteen keräyksen ja käsittelyn sekä siihen liittyvän tiedotuksen järjestämisessä kansalaisille. Osana laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien yleisiä vähimmäisvaatimuksia käyttöön otettavien tuotteiden tuottajien taloudelliseen vastuuseen liittyvien säännösten soveltaminen ei saisi vaikuttaa yhdyskuntajätteen keräystä ja käsittelyä koskevaan viranomaisten toimivaltaan.
- (24) Tapauksissa, joissa viranomaiset ovat vastuussa jätehuollon toiminnallisten näkökohtien järjestämisestä, kun jäte on peräisin tuotteista, joihin sovelletaan laajennettua tuottajan vastuuta koskevia järjestelmiä, kyseiset palvelut olisi tarjottava kustannustehokkaasti ja tuotteiden tuottajien taloudellinen vastuu ei saisi ylittää kyseisten palvelujen tarjoamiseen tarvittavia kustannuksia. Tällaiset kustannukset olisi vahvistettava avoimesti asianomaisten toimijoiden kesken, mukaan lukien tuotteiden tuottajat, tuottajajärjestöt ja viranomaiset.
- (25) Jotta voidaan varmistaa asianmukainen jätehuolto, jossa tuotteiden tuottajat tai niiden puolesta laajennettua tuottajan vastuuta koskevia velvoitteita toteuttavat organisaatiot ovat vastuussa markkinoille saattamistaan tuotteista peräisin olevan jätteen jätehuollosta, tuottajien ja organisaatioiden olisi varmistettava jätehuoltopalvelujen jatkuvuus läpi vuoden, vaikka niille asetetut tavoitteet olisi saavutettu. Ne eivät saisi myöskään rajoittaa kyseisten palvelujen maantieteellistä, tuote- ja materiaalikattavuutta alueisiin, joilla jätteen kerääminen ja jätehuolto on kannattavinta.
- (26) Tuotteiden tuottajien olisi katettava kustannukset, jotka ovat tarpeen asianomaista laajennettua tuottajan vastuuta koskevaa järjestelmää varten määriteltyjen jätehuoltoa koskevien tavoitteiden ja muiden tavoitteiden saavuttamiseksi, jätteiden syntymisen ehkäisemistä koskevat tavoitteet mukaan luettuina. Tarkkaan rajatuin ehdoin kyseiset kustannukset voidaan jakaa jätteen alkuperäisten tuottajien tai jakelijoiden kanssa, kun se on perusteltua asianmukaisen jätehuollon varmistamiseksi ja laajennettua tuottajan vastuuta koskevan järjestelmän taloudellisen elinkelpoisuuden varmistamiseksi.
- (27) Komission olisi hyväksyttävä suuntaviivoja, jotka koskevat tuottajien rahoitusosuuksien jakautumista laajennettua tuotteiden tuottajan vastuuta koskevissa järjestelmissä, jotta jäsenvaltioita voidaan auttaa tämän direktiivin täytäntöönpanossa sisämarkkinoiden toiminnan edistämiseksi. Komission olisi sisämarkkinoiden yhtenäisyyden varmistamiseksi voitava hyväksyä tähän tarkoitukseen soveltuvat yhdenmukaistetut perusteet täytäntöönpanosäädöksillä.
- (28) Laajennettua tuottajan vastuuta koskevia tuotteiden tuottajien velvoitteita täyttämään valtuutettuihin edustajiin voidaan soveltaa vaatimuksia, joiden ansiosta jäsenvaltio, jonka alueelle ne ovat sijoittautuneet, voi seurata ja valvoa kyseisten velvoitteiden noudattamista. Kyseiset vaatimukset eivät kuitenkaan saisi ylittää kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneisiin tuotteiden tuottajiin ja laajennettua tuottajan vastuuta koskevia velvoitteita niiden puolesta toteuttaviin organisaatioihin sovellettavia vaatimuksia.
- (29) Jätteen syntymisen ehkäiseminen on tehokkain tapa parantaa resurssitehokkuutta ja vähentää jätteiden ympäristövaikutuksia. Näin ollen on tärkeää, että jäsenvaltiot toteuttavat asianmukaisia toimenpiteitä jätteen syntymisen ehkäisemiseksi ja tällaisten toimenpiteiden täytäntöönpanon edistymisen seuraamiseksi ja arvioimiseksi. Osana tällaisia toimenpiteitä jäsenvaltioiden olisi edistettävä innovatiivisia tuotanto-, liiketoiminta- ja kulutusmalleja, jotka vähentävät vaarallisten aineiden esiintymistä materiaaleissa ja tuotteissa ja jotka kannustavat tuotteiden elinkaaren pidentämiseen ja edistävät uudelleenkäyttöä, myös perustamalla ja tukemalla uudelleenkäyttö- ja korjausverkostoja, kuten yhteisötalouden yritysten hoitamia verkostoja sekä pantti- ja täyttöjärjestelmiä, ja kannustamalla tuotteiden uudelleenvalmistukseen, kunnostukseen ja tarvittaessa käyttötarkoituksen muuttamiseen sekä jakamislustojen käyttöön. Jotta voidaan varmistaa, että jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien toimenpiteiden edistymistä mitataan yhdenmukaisesti, olisi vahvistettava yhteisiä indikaattoreita ja tavoitteita.

- (30) Kestävyyden edistäminen tuotannossa ja kulutuksessa voi ehkäistä merkittävästi jätteen syntymistä. Jäsenvaltioiden olisi toteutettava toimenpiteitä, joilla parannetaan kuluttajien tietoisuutta asiasta ja kannustetaan heitä osallistumaan aktiivisemmin resurssitehokkuuden parantamiseksi. Osana jätteiden syntymisen ehkäisemistä koskevia toimenpiteitä jäsenvaltioiden olisi toteutettava jatkuvia tiedotus- ja valistusaloitteita tietoisuuden lisäämiseksi jätteiden syntymisen ehkäisemiseen ja roskaantumiseen liittyvistä aiheista, ja tällaisiin aloitteisiin voi kuulua panttijärjestelmien käyttö ja määrällisten tavoitteiden asettaminen, ja niissä voidaan tarvittaessa tarjota tuottajille asianmukaisia taloudellisia kannustimia.
- (31) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava toimenpiteitä elintarvikejätteen syntymisen ehkäisemiseksi ja vähentämiseksi Yhdistyneiden kansakuntien (YK) yleiskokouksessa 25 päivänä syyskuuta 2015 hyväksytyn vuoteen 2030 ulottuvan kestävän kehityksen toimintasuunnitelman ja erityisesti sen tavoitteen mukaisesti, jonka mukaan on puolitettava vuoteen 2030 mennessä maailmanlaajuinen elintarvikejätteen määrä henkeä kohti jälleenmyyjä- ja kuluttajatasolla sekä vähennettävä ruokahävikkiä tuotanto- ja jakeluketjuissa sadonkorjuun jälkeinen hävikki mukaan lukien. Kyseisten toimenpiteiden tavoitteena olisi oltava elintarvikejätteen syntymisen ehkäiseminen ja vähentäminen primäärituotannossa, jalostus- ja valmistusteollisuudessa, vähittäismyynnissä ja muussa elintarvikkeiden jakelutoiminnassa, ravintoloissa ja ravitsemistoiminnassa sekä kotitalouksissa. YK:n kestävän kehityksen tavoitteen saavuttamisen edistämiseksi ja sen varmistamiseksi, että ollaan menossa oikeaan suuntaan, jäsenvaltioiden olisi pyrittävä saavuttamaan elintarvikejätteen vähentämistä 30 prosentilla vuoteen 2025 mennessä ja 50 prosentilla vuoteen 2030 mennessä koskeva ohjeellinen unionin laajuinen tavoite. Elintarvikejätteen syntymisen ehkäisemisen ympäristöhöydyt ja sosiaaliset ja taloudelliset hyödyt huomioon ottaen jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön erityisiä elintarvikejätteen syntymisen ehkäisemistä koskevia toimenpiteitä, mukaan lukien valistuskampanjat sen osoittamiseksi, miten ehkäistään elintarvikejätteen syntymistä niiden jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevissa ohjelmissa. Jäsenvaltioiden olisi mitattava elintarvikejätteen määrän vähentämisessä saavutettua edistymistä. Kyseisen edistymisen mittaamiseksi ja hyvien käytäntöjen vaihtamisen helpottamiseksi unionissa sekä jäsenvaltioiden välillä että elintarvikealan toimijoiden välillä olisi vahvistettava yhteinen menetelmä tällaisia mittauksia varten. Elintarvikejätteen määristä olisi raportoitava vuosittain kyseisten menetelmien perusteella.
- (32) Jäsenvaltioiden olisi elintarvikejätteen syntymisen ehkäisemiseksi tarjottava kannustimia myymättä jääneiden elintarvikkeiden keräystä varten elintarvikeketjun kaikissa vaiheissa ja niiden jakamiseksi turvallisesti esimerkiksi hyväntekeväisyysjärjestöille. Elintarvikejätteen vähentämiseksi olisi myös parannettava kuluttajien tietämystä siitä, mitä merkinnät ”viimeinen käyttöpäivä” ja ”parasta ennen” tarkoittavat.
- (33) Roskilla on niin kaupungeissa, maalla, joissa, merissä kuin muuallakin suoria ja epäsuoria haitallisia vaikutuksia ympäristöön, ihmisten hyvinvointiin ja talouteen, ja roskien keruun kustannukset ovat tarpeeton taloudellinen taakka yhteiskunnalle. Jäsenvaltioiden olisi toteutettava toimenpiteitä jätteen kaikenlaisen hylkäämisen, valvottoman sijoittamisen, valvomattoman jätehuollon tai muunlaisen käytöstä poistamisen ehkäisemiseksi. Jäsenvaltioiden olisi myös toteutettava toimenpiteitä ympäristössä olevien roskien siivoamiseksi riippumatta siitä, mistä roskat ovat peräisin ja minkä kokoisia ne ovat ja onko jäte heitetty ympäristöön tahallaan vai tuotannuksellisesti. Toimenpiteitä, joilla ehkäistään ja vähennetään tuotteista, jotka ovat roskaantumisen pääasiallisia lähteitä luonnonympäristössä ja meriympäristössä, peräisin olevia roskia, voisivat olla muun muassa jätehuoltoinfrastruktuuriin ja -käytäntöihin tehtävät parannukset, taloudelliset ohjaukset ja valistuskampanjat. Harkittaessa toimenpidettä, joka vaikuttaisi rajoittavasti unionin sisäiseen kauppaan, jäsenvaltion olisi pystyttävä osoittamaan, että kyseinen toimenpide on asianmukainen roskaamisen ehkäisemistä ja vähentämistä luonnonympäristössä ja meriympäristössä koskevan tavoitteen saavuttamiseksi, että se ei mene pidemmälle kuin on tarpeen kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi eikä ole keino mielivaltaiseen syrjintään tai jäsenvaltioiden välisen kaupan peiteltyyn rajoittamiseen.
- (34) Roskaantumisen torjunnan pitäisi kuulua yhteisesti toimivaltaisille viranomaisille, tuottajille ja kuluttajille. Kuluttajia olisi kannustettava muuttamaan käyttäytymistään esimerkiksi valistuksen ja tietoisuuden lisäämisen kautta, ja tuottajien olisi edistettävä kestävää käyttöä ja myötäväikutettava tuotteidensa asianmukaiseen käsittelyyn niiden käyttöiän lopussa.
- (35) Meriympäristössä olevat roskat ovat erityisen kiireellinen ongelma, ja jäsenvaltioiden olisi toteutettava toimenpiteitä meriroskien syntymisen pysäyttämiseksi unionissa ja siten edistettävä YK:n yleiskokouksessa 25 päivänä syyskuuta 2015 hyväksytyn vuoteen 2030 ulottuvan kestävän kehityksen toimintasuunnitelman tavoitteen saavuttamista, jonka mukaan on ehkäistävä ja vähennettävä vuoteen 2025 mennessä merkittävästi kaikenlaista merten saastumista erityisesti maalla tapahtuvien toimintojen vaikutuksesta, kuten meriin päätyvien jätteiden ja ravinnekuormituksen kautta. Koska meriroskat, erityisesti muovijäte, ovat suurelta osin peräisin maalla harjoitettavista toiminnoista, jotka johtuvat pääasiassa kiinteän jätteen käsittelyä koskevista huonoista käytännöistä ja infrastruktuurista, ihmisten aiheuttamasta roskaantumisesta ja yleisen tietoisuuden puutteesta, jätteiden ehkäisemistä koskevissa ohjelmissa ja

jätehuoltosuunnitelmissa olisi vahvistettava erityisiä toimenpiteitä. Kyseisillä toimenpiteillä olisi edistettävä meriympäristön ”hyvän tilan” saavuttamista viimeistään vuonna 2020 koskevaa tavoitetta, joka on vahvistettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/56/EY⁽¹⁾. Mainitun direktiivin mukaisesti jäsenvaltioiden edellytetään laativan erityisiä strategioita ja toimenpiteitä ja ajantasaistettava ne joka kuudes vuosi. Niiden on myös raportoitava säännöllisesti, vuodesta 2018 alkaen, edistymisestä ympäristön hyvän tilan ylläpitämisessä tai sitä koskevan tavoitteen saavuttamisessa. Direktiivissä 2008/98/EY säädettyjä roskaantumisen torjumista koskevia toimenpiteitä olisi siksi koordinoitava direktiivin 2008/56/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY⁽²⁾ mukaisesti edellytettyjen toimenpiteiden kanssa.

- (36) Tietyt raaka-aineet ovat erittäin tärkeitä unionin taloudelle, ja niiden tarjontaan liittyy korkea riski. Kyseisten raaka-aineiden toimitusvarmuuden vuoksi ja komission 4 päivänä marraskuuta 2008 antamassa tiedonannossaan ”Raaka-aineita koskeva aloite – työllisyyden ja kasvun kannalta kriittisten tarpeiden täyttäminen” perustaman raaka-aineita koskevan aloitteen sekä raaka-aineiden eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden tavoitteiden mukaisesti jäsenvaltioiden olisi toteutettava toimenpiteitä edistääkseen sellaisten tuotteiden uudelleenkäyttöä, jotka ovat kriittisten raaka-aineiden tärkeimpiä lähteitä, jottei kyseisistä materiaaleista tulisi jätettä. Tässä yhteydessä komissio on 13 päivänä syyskuuta 2017 antamassa tiedonannossaan ”vuoden 2017 EU:n kannalta kriittisten raaka-aineiden luettelosta” laatinut luettelon tällaisista unionin raaka-aineista, ja kyseinen luettelo tarkistetaan säännöllisesti.
- (37) Raaka-ainealoitteen tehokkaan täytäntöönpanon tukemiseksi edelleen jäsenvaltioiden olisi myös toteutettava toimenpiteitä merkittäviä määriä kriittisiä raaka-aineita sisältävän jätteen parhaan mahdollisen jätehuollon tason saavuttamiseksi ottaen huomioon toteutettavuus talouden ja teknologian kannalta sekä ympäristö- ja terveyshyödyt. Niiden olisi myös sisällytettävä jätehuoltosuunnitelmiinsa kansallisella tasolla tarkoituksenmukaisia toimenpiteitä, jotka koskevat kyseisiä raaka-aineita merkittäviä määriä sisältävän jätteen keräystä, lajittelua ja hyödyntämistä. Toimenpiteet olisi sisällytettävä jätehuoltosuunnitelmiin, kun niitä päivitetään ensimmäisen kerran tämän direktiivin voimaantulon jälkeen. Komission olisi annettava tietoja asiaankuuluvista tuoteryhmistä ja jätevirroista unionin tasolla. Kyseisten tietojen antamisella ei kuitenkaan suljeta pois sitä, että jäsenvaltiot toteuttavat niiden kansalliselle taloudelle tärkeäksi katsomiaan muita raaka-aineita koskevia toimenpiteitä.
- (38) Kun tuotteista, materiaaleista ja aineista tulee jätettä, vaarallisten aineiden esiintyminen saattaa tehdä kyseisestä jätteestä soveltumaton kierrätykseen tai laadukkaiden uusioraaka-aineiden tuotantoon. Tämän vuoksi on seitsemän ympäristöä koskevan toimintaohjelman, jossa kehoitetaan kehittämään myrkyttömiä materiaalkierron järjestelmiä, mukaisesti tarpeen edistää toimenpiteitä vaarallisten aineiden pitoisuuksien vähentämiseksi materiaaleissa ja tuotteissa, myös kierrätetyissä materiaaleissa, ja varmistaa, että vaarallisten aineiden ja varsinkin erityistä huolta aiheuttavien aineiden esiintymisestä tiedotetaan riittävästi tuotteiden ja materiaalien koko elinkaaren ajan. Kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi on tarpeen parantaa unionin jäte-, kemikaali- ja tuotelainsäädännön välistä johdonmukaisuutta ja antaa Euroopan kemikaalivirastolle tehtäväksi varmistaa, että tietoa erityistä huolta aiheuttavien aineiden esiintymisestä on saatavilla tuotteiden ja materiaalien koko elinkaaren ajan, myös jättevaiheessa.
- (39) Resurssien käytön parantaminen tuottaisi tuntuvia nettosäästöjä unionin yrityksille, viranomaisille ja kuluttajille, samalla kun vähennettäisiin vuosittaisia kasvihuonekaasupäästöjä. Komission olisi sen vuoksi ehdotettava vuoden 2018 loppuun mennessä resurssitehokkuutta koskevaa pääindikaattoria ja alaindikaattoreiden lajittelmaa, jotta voidaan seurata, miten edistytään pyrittäessä tavoitteeseen, jonka mukaan resurssitehokkuutta parannetaan unionin tasolla.
- (40) Kestävän biotalouden edistäminen voi vähentää unionin riippuvuutta raaka-aineiden tuonnista. Biopohjaiset kierrätettävät tuotteet ja kompostoitavat biohajoavat tuotteet voisivat näin ollen tarjota tilaisuuden edistää lisätutkimusta ja -innovointia ja korvata fossiilisiin polttoaineisiin perustuvia raaka-aineita uusiutuvilla lähteillä.
- (41) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että noudatetaan entistä tarkemmin direktiivin 2008/98/EY 10 artiklan 2 kohdassa ja 11 artiklan 1 kohdassa säädettyä jätteen erilliskeräystä koskevaa velvoitetta, mukaan lukien velvoite erilliskeräyksen perustamisesta ainakin paperia, metallia, muovia ja lasia varten, joka jäsenvaltioiden oli täytettävä vuoteen 2015 mennessä, ja perustettava erilliskeräys biojätteelle, kotitalouksien vaaralliselle jätteelle ja tekstiilijätteelle, jotta voidaan välttää sellainen jätteenkäsittely, jossa resurssija jää alemmille tasoille jätehierarkiassa, nostaa

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/56/EY, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista (meristrategiadirektiivi) (EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19).

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

uudelleenkäyttöön valmistelun ja kierrätyksen astetta, mahdollistaa laadukas kierrätys ja vahvistaa laadukkaiden uusioraaka-aineiden talteenottoa. Vaaralliseen biojätteeseen ja vaarallisia aineita sisältävään pakkausjätteeseen olisi tarvittaessa sovellettava erityisiä keräysvaatimuksia.

- (42) Erilliskeräys voidaan toteuttaa jätteen keräyksenä suoraan kotitalouksista, jätteen tuonti- ja vastaanottojärjestelminä tai muina keräysjärjestelyinä. Jätteen erilliskeräystä koskeva velvoite edellyttää, että erityyppinen ja ominaisuuk-siltaan erilainen jäte pidetään erillään, mutta tietyt jätelajit olisi voitava kerätä yhdessä, edellyttäen, että tämä ei estä laadukasta kierrätystä tai jätteen muuta hyödyntämistä jätehierarkian mukaisesti. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava poiketa jätteen erilliskeräystä koskevasta yleisestä velvoitteesta muissa asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, esimerkiksi kun tiettyjen jätevirtojen erilliskeräys syrjäisillä ja harvaanasutuilla seuduilla aiheuttaa kielteisiä ympäristövaikutuksia, jotka kumoavat sen kokonaisympäristöhyödyt, tai aiheuttaa kohtuuttomia taloudellisia kustannuk-sia. Arvioidessaan mahdollisia tapauksia, joissa taloudelliset kustannukset saattavat olla kohtuuttomat, jäsenvaltioi-den olisi otettava huomioon erilliskeräyksen taloudellinen kokonaishyöty, johon kuuluvat muun muassa vältetyt suorat kustannukset ja sekajätteen keräykseen ja käsittelyyn liittyvien kielteisten ympäristö- ja terveysvaikutusten kustannukset, uusioraaka-aineiden myynnistä saatavat tulot ja mahdollisuus kehittää tällaisten materiaalien markkinoita sekä jätteen tuottajien ja tuotteiden tuottajien rahoitusosuudet, jotka voisivat parantaa entisestään jätehuoltojärjestelmien kustannustehokkuutta.
- (43) Yhdyskuntajätteen valmistelua uudelleenkäyttöön ja kierrätystä koskevia tavoitteita olisi tiukennettava merkittävien ympäristöön liittyvien, taloudellisten ja sosiaalisten hyötyjen saamiseksi ja kiertotalouteen siirtymisen nopeuttami-seksi.
- (44) Tiukentamalla vaiheittain nykyisiä tavoitteita, jotka koskevat yhdyskuntajätteen valmistelua uudelleenkäyttöön ja kierrätystä, olisi varmistettava, että taloudellisesti arvokkaat jätemateriaalit valmistellaan uudelleenkäyttöön tai kierrätetään tehokkaasti huolehtien samalla ihmisten terveyden ja ympäristön korkeatasoisesta suojelemisesta ja siitä, että jätteen sisältämät taloudellisesti arvokkaat materiaalit kanavoidaan takaisin Euroopan talouteen ja edis-tetään näin raaka-ainealoitetta ja kiertotalouden muodostumista.
- (45) Jäsenvaltioiden välillä on suuria eroja niiden jätehuollosta suoriutumisessa, erityisesti yhdyskuntajätteen kierrätyksen osalta. Näiden erojen huomioon ottamiseksi olisi niiden jäsenvaltioiden, jotka valmistelivat uudelleenkäyttöön ja kierrättivät vuonna 2013 alle 20 prosenttia yhdyskuntajätteestään tai sijoittivat yli 60 prosenttia yhdyskuntajättees-tään kaatopaikalle OECD:n ja Eurostatin yhteisessä kyselylomakkeessa ilmoitettujen tietojen mukaisesti, olisi voitava päättää vuodelle 2025, 2030 ja 2035 asetettujen, valmistelua uudelleenkäyttöön ja kierrätystä koskevien tavoit-teiden noudattamista koskevan määräajan pidentämisestä. Kun otetaan huomioon jäsenvaltioissa 15 viime vuoden aikana tapahtunut keskimääräinen vuosittainen edistyminen, kyseisten jäsenvaltioiden olisi nämä tavoitteet saa-vuttaakseen lisättävä kierrätyskapasiteettiaan tasoille, jotka ovat huomattavasti paremmat kuin aikaisemmat keski-arvot. Jotta voidaan varmistaa tasainen edistyminen tavoitteiden saavuttamisessa ja jotta täytäntöönpanossa havait-tavat aukot paikataan ajoissa, niiden jäsenvaltioiden, jotka hyödyntävät lisäaikaa, olisi saavutettava välitavoitteita ja laadittava yksityiskohtaisiin perusteisiin pohjautuva täytäntöönpanosuunnitelma.
- (46) Tietojen luotettavuuden varmistamiseksi on tärkeää säätää tarkemmin säännöistä, joiden mukaisesti jäsenvaltioiden olisi raportoitava siitä, mitä on tosiasiallisesti kierrätetty ja valmisteltu uudelleenkäyttöön ja mitä voidaan ottaa huomioon tavoitteiden saavuttamisessa. Kierrätystavoitteet olisi laskettava kierrätykseen tulevan yhdyskuntajätteen painon mukaan. Kierrätetyksi luetun yhdyskuntajätteen punnitsemisen olisi yleensä tapahduttava siinä vaiheessa, kun yhdyskuntajäte tulee kierrätettäväksi. Hallinnollisen taakan vähentämiseksi jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voi-tava tiukkoja ehtoja soveltaen ja yleissäännöstä poiketen määrittää kierrätetyn yhdyskuntajätteen paino punnitse-malla mahdollisen lajittelun tulos. Materiaalin hävikkiä, joka tapahtuu ennen kuin jäte tulee kierrätykseen, esimer-kiksi lajittelun tai muun valmistelutoimen tuloksena, ei pitäisi sisällyttää kierrätetyksi ilmoitetun jätteen määrään. Kyseinen hävikki voidaan määrittää sähköisten rekisterien, teknisten eritelmien, eri jätevirtojen keskimääräisten hävikkiasteiden laskemista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen tai muiden vastaavien toimenpiteiden perusteella. Jäsenvaltioiden olisi raportoitava tällaisista toimenpiteistä laaduntarkastusraporteissa, jotka on liitettävä tietoihin, jotka ne toimittavat komissiolle jätteen kierrätyksestä. Keskimääräiset hävikkiasteet olisi määritettävä mieluiten

yksittäisten lajittelulaitosten tasolla, ja ne olisi ilmoitettava erilaisten tärkeimpien jätelajien, jätteen eri lähteiden (kuten kotitaloudet tai kauppa), eri keräysjärjestelmien ja erilaisten lajitteluprosessien mukaan. Keskimääräisiä hävikkiasteita olisi käytettävä ainoastaan tapauksissa, joissa muuta luotettavaa tietoa ei ole saatavilla, erityisesti jätteen siirron ja viennin yhteydessä. Kierrätetyksi ilmoitetun jätteen painosta ei pitäisi vähentää materiaalien tai aineiden painohävikkiä, joka aiheutuu kierrätystoimeen, jonka aikana jättemateriaalit tosiasiallisesti uudelleenkäsitellään tuotteiksi, materiaaleiksi tai aineiksi, sisältyvistä mekaanisista tai kemiallisista muuntamisprosesseista.

- (47) Kun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 94/62/EY⁽¹⁾, direktiivissä 2000/53/EY, direktiivissä 2006/66/EY, direktiivissä 2008/98/EY ja direktiivissä 2012/19/EU olevat määritelmät yhdenmukaistetaan, direktiivin 2008/98/EY 6 artiklan säännös, joka koskee jätteen, joka lakkaa olemasta jätettä, ottamista huomioon kyseisissä direktiiveissä säädettyissä hyödyntämis- ja kierrätystavoitteissa, ei ole enää tarpeen. Materiaalit, jotka lakkaavat olemasta jätettä hyödyntämis- tai kierrätystoimen seurauksena, on määrä ottaa huomioon kyseisissä direktiiveissä säädettyjen vastaavien hyödyntämis- ja kierrätystavoitteiden saavuttamisessa sovellettavien laskentamenetelmien mukaisesti. Kun jättemateriaalit lakkaavat olemasta jätettä ennen tosiasiallista uudelleenkäsitelyä toteutetun valmistelutoimen tuloksena, tällaiset materiaalit voidaan lukea kierrätetyiksi edellyttäen, että ne on tarkoitettu uudelleenkäsitellä tuotteiksi, materiaaleiksi tai aineiksi joko alkuperäiseen tai muuhun tarkoitukseen. Materiaaleja, joita ei enää luokitella jätteeksi ja joita on määrä käyttää polttoaineina tai muutoin energian tuottamiseksi, maantäyttöön tai jotka loppukäsitellään taikka joita on määrä käyttää muihin toimiin, jotka eivät ole valmistelua uudelleenkäyttöön eivätkä kierrätystä ja joilla on sama tarkoitus kuin jätteen hyödyntämisellä, ei olisi otettava huomioon kierrätystavoitteiden saavuttamisessa.
- (48) Kun kierrätysasteen laskentaa sovelletaan biohajoavan jätteen aerobiseen tai anaerobiseen käsittelyyn, aerobiseen tai anaerobiseen käsittelyyn tulevan jätteen määrä voidaan lukea kierrätetyksi edellyttäen, että tällaisen käsittelyn tulosta käytetään kierrätettynä tuotteena, materiaalina tai aineena. Tällaisen käsittelyn tuloksena saadaan useimmiten kompostia tai mädätettä, mutta myös muunlainen tuotos voidaan ottaa huomioon edellyttäen, että se sisältää vastaavan määrän kierrätettyä sisältöä suhteessa käsitellyn biohajoavan jätteen määrään. Muissa tapauksissa biohajoavan jätteen uudelleenkäsitellyä materiaaleiksi, joita on määrä käyttää polttoaineina tai muutoin energian tuottamiseksi tai jotka loppukäsitellään tai joita on määrä käyttää muihin toimiin, jotka eivät ole valmistelua uudelleenkäyttöön eivätkä kierrätystä ja joilla on sama tarkoitus kuin jätteen hyödyntämisellä, ei kierrätyksen määritelmän mukaisesti olisi otettava huomioon kierrätystavoitteiden saavuttamisessa.
- (49) Sen laskemiseksi, onko valmistelua uudelleenkäyttöön ja kierrätystä koskevat tavoitteet saavutettu, jäsenvaltioiden olisi voitava ottaa huomioon sellaisten metallien kierrätys, jotka on erotettu yhdyskuntajätteestä jätteenpolton jälkeen. Näiden tietojen yhdenmukaisen laskemisen varmistamiseksi komission olisi hyväksyttävä yksityiskohtaiset säännöt kierrätettyjen metallien laatuvaatimuksista ja tietojen laskemisesta, todentamisesta ja toimittamisesta.
- (50) Kun jätettä viedään unionista uudelleenkäyttöön valmistelua tai kierrätystä varten, jäsenvaltioiden olisi hyödynnettävä tehokkaasti asetuksen (EY) N:o 1013/2006 50 artiklan 4 c kohdassa säädettyjä tarkastusvaltuuksia ja vaadittava toimittamaan asiakirjatodisteita sen selvittämiseksi, onko jätteen siirto tarkoitettu sellaisia hyödyntämistoimia varten, jotka ovat mainitun asetuksen 49 artiklan mukaisia ja jätteen siirto tapahtuu näin ollen ympäristön kannalta hyväksyttävällä tavalla laitoksessa, joka toimii ihmisten terveyttä ja ympäristönsuojelua koskevien sellaisten normien mukaisesti, jotka pääpiirteittäin vastaavat unionin lainsäädännössä vahvistettuja normeja. Kyseistä tehtävää hoitaessaan jäsenvaltiot voisivat tehdä yhteistyötä muiden asiaankuuluvien toimijoiden, kuten vastaanottomaan toimivaltaisten viranomaisten, riippumattomien ulkopuolisten tarkastuslaitosten tai laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien mukaisesti perustettujen laajennettua tuottajan vastuuta koskevia velvoitteita tuottajien puolesta toimeenpanevien organisaatioiden kanssa, jotka voisivat tehdä kolmansien maiden laitoksissa fyysisiä tai muita tarkastuksia. Jäsenvaltioiden olisi tavoitteiden saavuttamista koskeviin tietoihin liitettävässä laaduntarkastusraportissa raportoitava toimenpiteistä, joilla pannaan täytäntöön velvoite varmistaa, että unionista viety jäte käsitellään sellaisissa olosuhteissa, jotka pääpiirteittäin vastaavat asiaa koskevassa unionin ympäristölainsäädännössä vaadittuja olosuhteita.
- (51) Tämän direktiivin paremman, nopeamman ja yhdenmukaisemman täytäntöönpanon varmistamiseksi sekä mahdollisten täytäntöönpanon heikkouksien ennakoinniseksi olisi otettava käyttöön varhaisvaroituskertomuksia koskeva järjestelmä, joiden avulla voidaan havaita puutteet ja toteuttaa toimia ennen kuin tavoitteiden saavuttamisen määräajat umpeutuvat.
- (52) Teollisuusjäte, tietty osa kaupan jätteestä ja kaivosjäte ovat koostumukseltaan ja määrältään äärimmäisen vaihtelevia ja myös hyvin erilaisia riippuen jäsenvaltion taloudellisesta rakenteesta, jätettä aiheuttavan teollisuuden tai kaupan alan rakenteesta ja teollisen tai kaupallisen toiminnan määrästä tietyllä maantieteellisellä alueella. Näin ollen suurimmalle osalle teollisuusjätettä ja kaivosjätettä sopivimmaksi ratkaisuksi on katsottu parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevia vertailuasiakirjoja ja vastaavia välineitä hyödyntävä teollisuussuuntautunut lähestymistapa tietyn

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/62/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1994, pakkauksista ja pakkajätteistä (EYVL L 365, 31.12.1994, s. 10).

tyyppisten jätteiden käsittelyyn liittyvien erityiskysymysten käsittelemiseksi. Teollisuusjätteen ja kaupan pakkausjätteen olisi kuitenkin edelleen kuuluttava direktiivien 94/62/EY ja 2008/98/EY, sellaisina kuin ne ovat muutettuina, soveltamisalaan. Jotta voitaisiin selvittää edelleen mahdollisuuksia lisätä kaupan jätteen, vaarattoman teollisuusjätteen ja muiden tärkeiden jätevirtojen valmistelua uudelleenkäyttöön ja kierrätystä, komission olisi harkittava kyseisiä jätevirtoja koskevien tavoitteiden asettamista.

- (53) Sen varmistamiseksi, että unionin jätelainsäädännön tavoitteet saavutetaan jatkossakin, on tärkeää, että komissio tarkistaa direktiivin 2008/98/EY liitteessä I olevaa loppukäsittelytoimien luetteloa. Tarkistaminen olisi tehtävä kyseisen direktiivin 13 artiklan valossa ja ottaen huomioon merkitykselliset tiedot, kuten kansainvälisellä tasolla ja erityisesti 22 päivänä maaliskuuta 1989 tehdyn vaarallisten jätteiden maan rajan ylittävien siirtojen ja käsittelyn valvontaa koskevan Baselin yleissopimuksen ⁽¹⁾ yhteydessä tapahtunut kehitys.
- (54) Kotitalouksien tuottama vaarallinen jäte, kuten maaleista, vernissoista, liuottimista tai puhdistusaineista peräisin oleva jäte, olisi myös kerättävä erikseen, jotta voidaan välttää yhdyskuntajätteen saastuminen vaarallisilla jätelajeilla, mikä voisi heikentää kierrätyksen laatua, ja varmistaa kyseisen vaarallisen jätteen jätehuolto ympäristön kannalta hyväksyttävällä tavalla. Tältä osin kotitalouksien tuottamalle sähkö- ja elektroniikkalaiteromulle ja käytetyille paristoille ja akuille on jo käytössä erityisiä keräystä koskevia velvoitteita.
- (55) Jäteöljyjen erilliskeräys ja sen estäminen, että niitä sekoituu muunlaisiin jätteisiin tai aineisiin, on olennaisen tärkeää sen varmistamiseksi, että niiden käsittely johtaa ympäristön kannalta parhaaseen mahdolliseen kokonaistulokseen. Jäteöljyjen käsittelyssä olisi asetettava etusijalle uudistaminen tai vaihtoehtoisesti muut kierrätystoimet, jotka johtavat ympäristön kannalta samaan tai parempaan kokonaistulokseen kuin uudistaminen. Jotta voidaan parantaa entisestään jäteöljyjen jätehuoltoa, komission olisi harkittava ja tarvittaessa ehdotettava toimenpiteitä jäteöljyjen käsittelyn parantamiseksi, niiden uudistamista koskevat määrälliset tavoitteet mukaan luettuina. Kyseisen uudelleentarkastelun aikana olisi kiinnitettävä huomiota jäteöljyjen uudistamista koskeviin käsittelyvaihtoehtoihin sekä uudistettujen ja kierrätettyjen tuotteiden laatuun ja loppukäyttöön.
- (56) Jotta voidaan välttää sellainen jätteenkäsittely, jossa resursseja jää alemmille tasoille jätehierarkiassa, mahdollistaa laadukas kierrätys ja vahvistaa laadukkaiden uusiORAaka-aineiden talteenottoa, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että biojäte kerätään erikseen ja se kierrätetään huolehtien ympäristönsuojelun korkeasta tasosta ja siitä, että tuotos on asiaa koskevien tiukkojen laatuvaatimusten mukainen.
- (57) Tässä direktiivissä vahvistetaan unionin jätehuollon pitkän aikavälin tavoitteet ja annetaan talouden toimijoille ja jäsenvaltioille selkeää ohjausta kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavia investointeja varten. Jäsenvaltioiden olisi kehittäessään kansallisia jätehuoltosuunnitelmiaan ja suunnitellessaan investointeja jätehuoltoinfrastruktuuriin arvioitava ja otettava huomioon tarvittavat investoinnit ja muut taloudelliset keinot, myös paikallisviranomaisten kannalta. Kyseinen arviointi olisi sisällytettävä jätehuoltosuunnitelmaan tai muihin strategisiin asiakirjoihin. Tässä yhteydessä jäsenvaltioiden olisi hyödynnettävä asianmukaisesti investointeja, myös unionin rahastojen kautta, asettamalla etusijalle jätteen syntymisen ehkäisemisen, uudelleenkäyttö mukaan lukien, valmistelun uudelleenkäyttöön ja kierrätyksen jätehierarkian mukaisesti. Komission olisi autettava toimivaltaisia viranomaisia kehittämään tehokas rahoituskehys, mihin kuuluu tarvittaessa myös unionin rahastojen käyttö, jotta voidaan panna täytäntöön tämän direktiivin vaatimukset jätehierarkian mukaisesti ja tukea teknologioiden ja jätehuollon innovointia.
- (58) Vaarallisen jätteen asianmukainen käsittely on edelleen ongelma unionissa, ja sen käsittelyä koskevia tietoja puuttuu osittain. Näin ollen on tarpeen vahvistaa tietojen kirjaamista ja jäljitettävyyssmekanismeja perustamalla jäsenvaltioihin sähköisiä vaarallisen jätteen rekisterejä. Sähköinen tiedonkeruu olisi tarvittaessa ulotettava muihin jätelajeihin yritysten ja viranomaisten tietojen kirjaamisen yksinkertaistamiseksi ja jätevirtojen seurannan parantamiseksi unionissa.
- (59) Jäsenvaltioiden joka kolmas vuosi laatimat täytäntöönpanokertomukset eivät ole osoittautuneet tehokkaaksi välineeksi säännösten noudattamisen todentamisessa tai asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamisessa, vaan ne aiheuttavat tarpeettoman hallinnollisen taakan. Näin ollen on aiheellista kumota säännökset, jotka velvoittavat jäsenvaltiot laatimaan tällaisia kertomuksia. Sääntöjen noudattamisen valvonnan olisi sen sijaan perustuttava yksinomaan tietoihin, joita jäsenvaltiot toimittavat vuosittain komissiolle.

⁽¹⁾ EYVL L 39, 16.2.1993, s. 3.

- (60) Jäsenvaltioiden toimittamat tiedot ovat välttämättömiä, jotta komissio voi arvioida unionin jätelainsäädännön noudattamista jäsenvaltioissa. Tietojen laatua, luotettavuutta ja vertailukelpoisuutta olisi parannettava ottamalla käyttöön yksi vastaanottopiste kaikelle jätetiedolle, poistamalla tarpeettomat raportointivaatimukset, vertailemalla kansallisia raportointimenetelmiä sekä ottamalla käyttöön tietojen laaduntarkastusraportti. Tästä syystä jäsenvaltioiden olisi unionin jätelainsäädännössä vahvistettujen tavoitteiden saavuttamisesta raportoidessaan käytettävä uusimpia komission kehittämiä sääntöjä ja niiden kunkin tämän direktiivin täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kehittämiä menetelmiä.
- (61) Direktiivissä 2008/98/EY säädettyjen vaatimusten asianmukaisen tulkinnan ja täytäntöönpanon helpottamiseksi on aiheellista kehittää ja tarkastella säännöllisesti kyseisiä vaatimuksia koskevia ohjeita sekä varmistaa tietojenvaihto ja parhaiden käytäntöjen jakaminen jäsenvaltioiden välillä kyseisten vaatimusten käytännön soveltamisesta ja täytäntöönpanon valvonnasta. Tällaisilla ohjeilla, tietojenvaihdolla ja parhaiden käytäntöjen jakamisella olisi muun muassa edistettävä ”jätteen” ja ”käytöstä poistamisen” yhteistä määritelmää ja käytännön soveltamista, ja niissä olisi otettava huomioon kiertotalouteen perustuvat liiketoimintamallit, joissa esimerkiksi aine tai esine siirretään haltijalta toiselle ilman, että se aiotaan poistaa käytöstä.
- (62) Komissiolle olisi direktiivin 2008/98/EY täydentämiseksi tai muuttamiseksi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat kyseisen direktiivin, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, 7 artiklan 1 kohtaa, 9 artiklan 8 kohtaa, 11 a artiklan 10 kohtaa, 27 artiklan 1 kohtaa, 27 artiklan 4 kohtaa, 38 artiklan 2 kohtaa ja 38 artiklan 3 kohtaa, sellaisina kuin ne ovat muutettuina tällä direktiivillä. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa ⁽¹⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (63) Jotta voidaan varmistaa direktiivin 2008/98/EY yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa sen, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, 5 artiklan 2 kohdan, 6 artiklan 2 kohdan, 8 artiklan 5 kohdan, 9 artiklan 7 kohdan, 11 a artiklan 9 kohdan, 33 artiklan 2 kohdan, 35 artiklan 5 kohdan ja 37 artiklan 7 kohdan osalta. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽²⁾ mukaisesti.
- (64) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, joita ovat unionin jätehuollon parantaminen ja sen myötä ympäristön suojelu, säilyttäminen ja sen laadun parantaminen, merien terveys ja kala- ja äyriäistuotteiden turvallisuus merien roskaantumista vähentämällä sekä luonnonvarojen harkittu ja järkevä käyttö kaikkialla unionissa, vaan ne voidaan toimenpiteiden laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (65) Direktiivi 2008/98/EY olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti.
- (66) Jäsenvaltiot ovat selittävästi asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman ⁽³⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joissa selitetään direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjät pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (67) Tämä direktiivi on hyväksytty ottaen huomioon paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa annetut sitoumukset, ja se olisi pantava täytäntöön ja sitä olisi sovellettava kyseisen sopimuksen sisältämien ohjeiden mukaisesti,

⁽¹⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutokset

Muutetaan direktiivi 2008/98/EY seuraavasti:

1) Korvataan 1 artikla seuraavasti:

"1 artikla

Kohde ja soveltamisala

Tässä direktiivissä säädetään toimenpiteistä, joilla suojellaan ympäristöä ja ihmisten terveyttä ehkäisemällä tai vähentämällä jätteen syntymistä sekä jätteen syntymisen ja jätehuollon aiheuttamia haittavaikutuksia ja vähentämällä resurssien käytöstä aiheutuvia kokonaisvaikutuksia ja parantamalla tällaisen käytön tehokkuutta ja jotka ovat ratkaisevan tärkeitä siirtymisessä kiertotalouteen ja unionin pitkän aikavälin kilpailukyvyyn takaamisessa."

2) Lisätään 2 artiklan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

"e) aineet, jotka on tarkoitettu käytettäväksi rehuaineina, sellaisena kuin ne on määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 767/2009 (*) 3 artiklan 2 kohdan g alakohdassa, ja jotka eivät koostu eläimistä saatavista sivutuotteista tai sisällä niitä.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 767/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, rehun markkinoille saattamisesta ja käytöstä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1831/2003 muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 79/373/ETY, komission direktiivin 80/511/ETY, neuvoston direktiivien 82/471/ETY, 83/228/ETY, 93/74/ETY, 93/113/EY ja 96/25/EY ja komission päätöksen 2004/217/EY kumoamisesta (EUVL L 229, 1.9.2009, s. 1)."

3) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) lisätään kohdat seuraavasti:

"2 a. 'vaarattomalla jätteellä' jätettä, joka ei sisälly 2 kohtaan;

2 b. 'yhdyskuntajätteellä'

a) kotitalouksien sekajätettä ja erilliskerättyä jätettä, mukaan lukien paperi ja kartonki, lasi, metallit, muovit, biojäte, puu, tekstiilit, pakkaukset, sähkö- ja elektroniikkalaiteromu, käytetyt paristot ja akut sekä karkea jäte, mukaan lukien patjat ja huonekalut;

b) muista lähteistä peräisin oleva sekajäte ja erilliskerätty jäte, kun tällainen jäte on luonteeltaan ja koostumukseltaan samankaltainen kuin kotitalouksista peräisin oleva jäte;

Yhdyskuntajätteeseen ei sisälly tuotantoteollisuudesta, maataloudesta, metsätaloudesta, kalastuksesta, sako-kaivoista sekä viemäriverkosta ja viemärivereden käsittelystä peräisin oleva jäte, mukaan lukien puhdistamoliete, romuajoneuvot tai rakennus- ja purkujäte;

Tämän määritelmän soveltaminen ei rajoita sitä, miten jätehuoltoa koskeva vastuu on jaettu julkisten ja yksityisten toimijoiden välillä;

2 c. 'rakennus- ja purkujätteellä' rakennus- ja purkutoiminnoista syntyviä jätteitä;"

b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. 'biojätteellä' biohajoavaa puutarha- ja puistojetettä, kotitalouksista, toimistoista, ravintoloista, tukkuliikkeistä, ruokaloista, catering-palveluista ja vähittäisliikkeistä peräisin olevaa elintarvike- ja keittiöjätettä sekä elintarviketehtaista peräisin olevaa vastaavaa jätettä;"

- c) lisätään kohta seuraavasti:
- "4 a. 'elintarvikejätteellä' kaikkia elintarvikkeita, sellaisena kuin ne on määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 (*) 2 artiklassa, joista on tullut jätettä;
- (*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1).";
- d) korvataan 9 kohta seuraavasti:
- "9. 'jätehuollolla' jätteen keräystä, kuljetusta, hyödyntämistä (mukaan lukien lajittelu), ja loppukäsittelyä, mukaan lukien tällaisten toimintojen valvonta ja loppusijoituspaikkojen jälkihoito sekä kauppiana tai välittäjänä toteutetut toimet;"
- e) korvataan 12 kohdan c alakohta seuraavasti:
- "c) vaarallisten aineiden pitoisuuksia materiaaleissa ja tuotteissa;"
- f) lisätään kohta seuraavasti:
- "15 a. 'materiaalien hyödyntämisellä' hyödyntämistointia, joka ei ole hyödyntämistä energiana eikä uudelleenkäsitteilyä materiaaleiksi, joita on määrä käyttää polttoaineina tai muutoin energian tuottamiseksi. Se kattaa muun muassa valmistelun uudelleenkäyttöön, kierrätyksen ja maantäytön;"
- g) lisätään kohta seuraavasti:
- "17 a. 'maantäytöllä' hyödyntämistointia, jossa soveltuvaa vaaratonta jätettä käytetään louhittujen alueiden kunnostamisessa tai maisemointiin liittyvissä maarakennustöissä. Maantäyttöön käytettävällä jätteellä on korvattava materiaaleja, jotka eivät ole jätettä, sen on sovelluttava edellä mainittuihin tarkoituksiin ja sen käyttö on rajattava siihen, mikä on ehdottoman tarpeellista kyseisten tarkoitusten toteuttamiseksi;"
- h) lisätään kohta seuraavasti:
- "21. 'laajennettua tuottajan vastuuta koskevalla järjestelmällä' jäsenvaltioiden toteuttamia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että tuotteiden tuottajat kantavat taloudellisen vastuun tai taloudellisen ja järjestämisvastuun tuotteen jätehuollosta, kun tuote on linkaarensa jätevaiheessa."
- 4) Lisätään 4 artiklan kohta seuraavasti:
- "3. Jäsenvaltioiden on hyödynnettävä jätehieron soveltamisen kannustamiseksi taloudellisia ohjauskeinoja ja muita toimenpiteitä, kuten liitteessä IV a esitettyjä toimenpiteitä tai muita asianmukaisia ohjauskeinoja ja toimenpiteitä."
- 5) Muutetaan 5 artikla seuraavasti:
- a) korvataan 1 kohdan johdantokappale seuraavasti:
- "1. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä varmistamiseksi, että sellaisen tuotantoprosessin tuloksena syntyneen aineen tai esineen, jonka ensisijaisena tavoitteena ei ole tämän aineen tai esineen valmistaminen, ei katsota olevan jätettä, vaan sitä pidetään sivutuotteena, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:"
- b) korvataan 2 kohta seuraavasti:
- "2. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä yksityiskohtaisten perusteiden antamiseksi 1 artiklassa vahvistettujen edellytysten yhdenmukaisesta soveltamisesta erityisiin aineisiin tai esineisiin.
- Kyseisillä yksityiskohtaisilla perusteilla on varmistettava ympäristön ja ihmisten terveyden suojelun korkea taso ja edistettävä luonnonvarojen harkittua ja järkevää käyttöä.
- Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 39 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Hyväksyessään kyseisiä täytäntöönpanosäädöksiä komissio pitää lähtökohtana niitä jäsenvaltioiden tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti mahdollisesti hyväksymiä perusteita, jotka ovat kaikkein tiukimpia ja takaavat ympäristönsuojelun korkeimman tason, ja asettaa yksityiskohtaisten perusteiden laatimisessa etusijalle teollisen symbioosin toisinnettavissa olevat käytännöt.";

c) lisätään kohta seuraavasti:

”3. Jos unionin tasolla ei ole vahvistettu perusteita 2 kohdan mukaisesti, jäsenvaltiot voivat vahvistaa yksityiskohtaisia perusteita 1 kohdassa vahvistettujen edellytysten soveltamisesta tiettyihin aineisiin tai esineisiin.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kyseisistä yksityiskohtaisista perusteista komissiolle Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/1535 (*) mukaisesti silloin, kun tätä edellytetään mainitussa direktiivissä.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/1535, annettu 9 päivänä syyskuuta 2015, teknisiä määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä (EUVL L 241, 17.9.2015, s. 1).”

6) Muutetaan 6 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan johdantokappale ja a alakohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet varmistaakseen, että jätteen, joka on kierrätetty tai muuten hyödynnetty, katsotaan lakanneen olemasta jätettä, jos se täyttää seuraavat edellytykset:

a) ainetta tai esinettä on määrä käyttää erityisiin tarkoituksiin;”

ii) kumotaan toinen alakohta;

b) korvataan 2, 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”2. Komissio seuraa kansallisten jätteeksi luokittelun päättymistä koskevien perusteiden laatimista jäsenvaltioissa ja arvioi tämän perusteella tarvetta laatia unionin laajuisia perusteita. Tätä varten komissio hyväksyy tarvittaessa täytäntöönpanosäädöksiä yksityiskohtaisten perusteiden antamiseksi 1 kohdassa vahvistettujen edellytysten yhdenmukaisesta soveltamisesta tiettyihin jätelajeihin.

Kyseisillä yksityiskohtaisilla perusteilla on varmistettava ympäristön ja ihmisten terveyden suojelun korkea taso ja edistettävä luonnonvarojen harkittua ja järkevää käyttöä. Niihin on sisällyttävä seuraavat:

a) jättemateriaalit, jotka on sallittua toimittaa hyödyntämistoimeen;

b) sallitut käsittelyprosessit ja -tekniikat;

c) sovellettavien tuotestandardien mukaiset laatuvaatimukset materiaaleille, joita ei hyödyntämistoimen seurauksena enää luokitella jätteeksi, mukaan lukien tarvittaessa epäpuhtauksien raja-arvot;

d) hallintajärjestelmille asetettavat vaatimukset osoittaa noudattavansa jätteeksi luokittelun päättymistä koskevia perusteita, mukaan lukien laadunvalvontaa ja omavalvontaa sekä akkreditointia koskevat perusteet, jos tämä on asianmukaista; ja

e) vaatimustenmukaisuusilmoitusta koskeva vaatimus.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 39 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Hyväksyessään kyseisiä täytäntöönpanosäädöksiä komissio ottaa huomioon jäsenvaltioiden 3 kohdan mukaisesti vahvistamat asiaa koskevat perusteet ja pitää lähtökohtana niitä perusteita, jotka ovat kaikkein tiukimpia ja takaavat ympäristönsuojelun korkeimman tason.

3. Jos unionin tasolla ei ole vahvistettu perusteita 2 kohdan mukaisesti, jäsenvaltiot voivat laatia yksityiskohtaisia perusteita 1 kohdassa vahvistettujen edellytysten soveltamisesta tiettyihin jätelajeihin. Kyseisissä yksityiskohtaisissa perusteissa on otettava huomioon aineen tai esineen mahdolliset haittavaikutukset ympäristöön ja ihmisten terveyteen, ja niiden on oltava 2 kohdan a–e alakohdassa säädettyjen vaatimusten mukaisia.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kyseisistä perusteista komissiolle direktiivin (EU) 2015/1535 mukaisesti, jos mainitussa direktiivissä sitä edellytetään.

4. Jos ei ole vahvistettu perusteita unionin tasolla 2 kohdan tai kansallisella tasolla 3 kohdan mukaisesti, jäsenvaltio voi tehdä päätöksen tapauskohtaisesti tai toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä todentaakseen, että tietty jäte on lakannut olemasta jätettä 1 kohdassa säädettyjen edellytysten perusteella, tarvittaessa noudattaen 2 kohdan a–e alakohdassa säädettyjä vaatimuksia ja ottaen huomioon epäpuhtauksien raja-arvot sekä mahdolliset haittavaikutukset ympäristöön ja ihmisten terveyteen. Tällaisia tapauskohtaisia päätöksiä ei tarvitse ilmoittaa komissiolle direktiivin (EU) 2015/1535 mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat asettaa tiedot tapauskohtaisista päätöksistä ja toimivaltaisten viranomaisten suorittamien todentamisten tuloksista julkisesti saataville sähköisesti.”;

c) lisätään kohta seuraavasti:

”5. Luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden, jotka

a) käyttävät ensimmäistä kertaa materiaaleja, jotka ovat lakanneet olemasta jätettä ja joita ei ole saatettu markkinoille; tai

b) saattavat materiaaleja markkinoille ensimmäistä kertaa sen jälkeen, kun ne ovat lakanneet olemasta jätettä,

on varmistettava, että materiaalit ovat sovellettavan kemikaali- ja tuotelainsäädännön niitä koskevien vaatimusten mukaisia. Edellä 1 kohdassa säädetyt edellytykset on täytettävä, ennen kuin kemikaali- ja tuotelainsäädäntöä sovelletaan materiaaleihin, jotka ovat lakanneet olemasta jätettä.”

7) Muutetaan 7 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

”1. Siirretään komissiolle valta antaa 38 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä direktiiviä vahvistamalla jäteluettelo ja tarkistamalla sitä tämän artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti.”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltio voi pitää jätettä vaarallisena jätteenä, vaikka sitä ei ole sellaiseksi merkitty jäteluetteloon, jos sillä on yksi tai useampi liitteessä III lueteltu ominaisuus. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tällaisista tapauksista komissiolle viipymättä ja toimitettava komissiolle kaikki asiaankuuluvat tiedot. Luetteloa tarkistetaan saatujen ilmoitusten perusteella, jotta voidaan päättää sen mukauttamisesta.”;

c) kumotaan 5 kohta.

8) Muutetaan 8 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”Jos tällaisiin toimenpiteisiin sisältyy laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien perustaminen, sovelletaan 8 a artiklassa säädettyjä yleisiä vähimmäisvaatimuksia.

Jäsenvaltiot voivat päättää, että tuotteiden tuottajien, jotka ottavat omasta aloitteestaan taloudellisen tai taloudellisen ja järjestämisvastuun tuotteen jätehuollosta, kun tuote on elinkaarensa jätevaiheessa, olisi sovellettava joitakin 8 a artiklassa säädetyistä yleisistä vähimmäisvaatimuksista tai kaikkia niitä.”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet edistääkseen tuotteiden ja tuotteiden osien suunnittelua siten, että voidaan vähentää niiden ympäristövaikutusta ja jätteen syntymistä tuotteiden tuotannon ja myöhemmän käytön aikana ja varmistaa, että jätteeksi muuttuneiden tuotteiden hyödyntäminen ja loppukäsittely tapahtuvat 4 ja 13 artiklan mukaisesti.

Tällaisilla toimenpiteillä voidaan edistää esimerkiksi sellaisten tuotteiden tai tuotteiden osien kehittämistä, tuotantoa ja markkinointia, jotka ovat monikäyttöisiä, kierrätettyjä materiaaleja sisältäviä, teknisesti kestäviä ja helposti korjattavia ja jotka jätteeksi muututtuaan soveltuvat valmisteltaviksi uudelleenkäyttöön ja kierrätettäväksi jätehierarkian asianmukaisen täytäntöönpanon helpottamiseksi. Toimenpiteissä on otettava huomioon tuotteiden vaikutus koko niiden elinkaaren ajan, jätehierarkia ja tarvittaessa mahdollisuus useaan kertaan kierrättämiseen.”;

c) lisätään kohta seuraavasti:

”5. Komissio järjestää tietojenvaihdon jäsenvaltioiden sekä laajennettua tuottajan vastuuta koskeviin järjestelmiin liittyvien toimijoiden välillä 8 a artiklassa säädettyjen yleisten vähimmäisvaatimusten käytännön täytäntöönpanosta. Tähän sisältyy muun muassa tietojenvaihto asianmukaisen hallinnon, laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien yhteydessä tehtävän rajatylittävän yhteistyön sekä sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamista koskevista parhaista käytännöistä, toiminnallisista näkökohdista sekä laajennettua tuottajan vastuuta koskevia veloitteita tuotteiden tuottajien puolesta toimeenpanevien organisaatioiden seurannasta, rahoitusosuuksien mukauttamisesta, jätehuoltotoimijoiden valinnasta ja roskaantumisen ehkäisemisestä. Komissio julkaisee tietojenvaihdon tulokset ja voi antaa ohjeita näistä ja muista asiaankuuluvista näkökohdista.

Komissio julkaisee jäsenvaltioita kuultuaan ohjeet laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien yhteydessä tehtävästä rajatylittävästä yhteistyöstä sekä 8 a artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettua rahoitusosuuksien mukauttamisesta.

Sisämarkkinoiden vääristymisen välttämiseksi komissio voi tarvittaessa antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan perusteita 8 a artiklan 4 kohdan b alakohdan yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi, muttei kuitenkaan määritetä täsmällisesti rahoitusosuuksien tasoa. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 39 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

9) Lisätään artikla seuraavasti:

”8 a artikla

Laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien yleiset vähimmäisvaatimukset

1. Jos on perustettu 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti, myös muiden unionin säädösten nojalla, laajennettua tuottajan vastuuta koskevia järjestelmiä, jäsenvaltioiden on

a) määriteltävä selkeästi kaikkien asiaankuuluvien toimijoiden, mukaan lukien jäsenvaltion markkinoille tuotteita saattavien tuotteiden tuottajien, näiden puolesta laajennettua tuottajan vastuuta koskevia veloitteita täytäntöönpanevien organisaatioiden, yksityisten tai julkisten jätteen keräilytoiminnanharjoittajien, paikallisten viranomaisten ja tarvittaessa uudelleenkäyttöalan toiminnanharjoittajien ja uudelleenkäyttöön valmistelevien toiminnanharjoittajien sekä yhteisötaulouden yritysten roolit ja vastuut;

b) jätehierarkian mukaisesti asetettava jätehuoltotavoitteet, joiden tavoitteena on saavuttaa vähintään laajennettua tuottajan vastuuta koskevaa järjestelmää koskevat määrälliset tavoitteet, joista on säädetty tässä direktiivissä ja direktiivissä 94/62/EY, direktiivissä 2000/53/EY, direktiivissä 2006/66/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2012/19/EU (*), ja asetettava muut määrälliset tavoitteet ja/tai laadulliset tavoitteet, jotka katsotaan merkitykselliseksi laajennettua tuottajan vastuuta koskevan järjestelmän kannalta;

c) varmistettava, että käytössä on raportointijärjestelmä, jolla kerätään tietoja tuotteista, jotka laajennettua tuottajan vastuuta koskevalle toiminnalle kuuluvat tuotteiden tuottajat ovat saattaneet jäsenvaltion markkinoille, ja tietoja kyseisistä tuotteista syntyvien jätteiden keräämisestä ja käsittelystä, joissa yksilöidään tarvittaessa jättemateriaalivirrat, sekä b alakohdan soveltamisen kannalta muita merkityksellisiä tietoja;

d) varmistettava tuotteiden tuottajien tasapuolinen kohtelu riippumatta näiden alkuperästä tai koosta aiheuttamatta kohtuutonta sääntelytaakkaa tuotteita pieniä määriä tuottaville tuottajille, mukaan lukien pienet ja keski-suuret yritykset.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niille jätteen haltijoille, joille 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustetut laajennettua tuottajan vastuuta koskevat järjestelmät on suunnattu, annetaan tietoa jätteen syntymisen ehkäisemisestä koskevista toimenpiteistä, uudelleenkäyttökeskuksista ja valmistelua uudelleenkäyttöön harjoittavista keskuksista, palautus- ja keräysjärjestelmistä ja roskaantumisen ehkäisemisestä. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa toteutettava toimenpiteitä myös kannustimien luomiseksi jätteenhaltijoille, jotta nämä huolehtisivat vastuustaan toimittamalla jätteen keräilyä käytössä oleviin erilliskeräysjärjestelmiin, etenkin tarvittaessa taloudellisten kannustimien tai määräysten avulla.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tuotteiden tuottajat tai laajennettua tuottajan vastuuta koskevien tuotteiden tuottajien puolesta täytäntöönpanevat organisaatiot ovat huolehtineet seuraavista asioista:

a) niiden maantieteellinen kattavuus sekä tuote- ja materiaalikattavuus on selkeästi määritelty rajoittamatta näitä alueita, joilla jätteen keräys ja jätehuolto on kannattavinta;

b) jätteenkeräysjärjestelmiä on asianmukaisesti saatavilla a alakohdassa tarkoitetuilla alueilla;

- c) niillä on tarvittavat taloudelliset keinot tai taloudelliset ja organisatoriset keinot täyttää laajennettua tuottajan vastuuta koskevat velvollisuutensa;
- d) niillä on käytössään riittävät omavalvontamekanismit, joita tukevat tarvittaessa säännölliset riippumattomat tarkastukset, joiden kohteena ovat:
- i) niiden taloushallinto, mukaan lukien 4 kohdan a ja b alakohdassa vahvistettujen vaatimusten noudattaminen;
 - ii) tämän artiklan 1 kohdan c alakohdan ja asetuksen (EY) N:o 1013/2006 vaatimusten mukaisesti kerättyjen ja toimitettujen tietojen laatu;
- e) ne asettavat julkisesti saataville tiedot 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen jätehuoltotavoitteiden saavuttamisesta ja jos laajennettua tuottajan vastuuta koskevat velvoitteet täytetään yhteisesti, myös tiedot:
- i) niiden omistajista ja jäsenyydestä;
 - ii) tuotteiden tuottajien maksamista rahoitusosuuksista myytyjä yksiköitä tai tonneina ilmoitettua markkinoille saatettujen tuotteiden määrää kohti; ja
 - iii) jätehuoltotoimijoiden valintamenettelystä.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tuotteen tuottajan laajennettua tuottajan vastuuta koskevien velvoitteiden täyttämiseksi maksamat rahoitusosuudet:

- a) kattavat kyseisen tuottajan asianomaisen jäsenvaltion markkinoille saattamien tuotteiden seuraavat kustannukset:
- jätteen erilliskeräyksen ja sen tämän jälkeisen kuljetuksen ja käsittelyn kustannukset, mukaan lukien käsittely, joka on tarpeen unionin jätehuoltotavoitteiden saavuttamiseksi, sekä kustannukset, jotka ovat tarpeen 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen muiden tavoitteiden saavuttamiseksi, ottaen huomioon uudelleenkäytöstä, tuotteistaan saatujen uusioraaka-aineiden myynnistä ja lunastamattomista panteista saatavat tulot;
 - jätteen haltijoille 2 kohdan mukaisesti annettavien riittävien tietojen toimittamiseen liittyvät kustannukset;
 - edellä 1 kohdan c alakohdan mukaiseen tietojen keräämiseen ja toimittamiseen liittyvät kustannukset.

Tätä alakohtaa ei sovelleta direktiivin 2000/53/EY, 2006/66/EY tai 2012/19/EU mukaisesti perustettuihin laajennettua tuottajan vastuuta koskeviin järjestelmiin;

- b) mukautetaan, jos organisaatio täyttää laajennettua tuottajan vastuuta koskevan järjestelmän mukaiset velvoitteensa yhteisesti, mahdollisuuksien mukaan yksittäisten tuotteiden tai toisiaan vastaavien tuotteiden ryhmien mukaan, ottaen erityisesti huomioon niiden kestävyiden, korjattavuuden ja uudelleenkäytettävyyden sekä kierrätettävyyden ja vaarallisten aineiden esiintymisen elinkaariajattelun ja asiaa koskevan unionin lainsäädännön vaatimusten mukaisesti ja yhdenmukaisten perusteiden mukaan, jos niitä on saatavilla, jotta voidaan varmistaa sisämarkkinoiden moitteeton toiminta; ja
- c) eivät ylitä kustannuksia, jotka ovat tarpeen jätehuoltopalvelujen tarjoamiseksi kustannustehokkaasti. Tällaiset kustannukset on vahvistettava avoimesti asianomaisten toimijoiden kesken.

Jäsenvaltiot voivat tehdä poikkeuksen a alakohdassa säädetystä taloudellisen vastuun jakautumisesta, jos tämä on perusteltua asianmukaisen jätehuollon sekä laajennettua tuottajan vastuuta koskevan järjestelmän taloudellisen elin-kelpoisuuden varmistamiseksi, edellyttäen, että

- i) tuotteiden tuottajat maksavat vähintään 80 prosenttia tarvittavista kustannuksista, kun kyseessä ovat unionin säädöksissä vahvistettujen jätehuollon tavoitteiden saavuttamiseksi perustetut laajennettua tuottajan vastuuta koskevat järjestelmät;
- ii) tuotteiden tuottajat maksavat vähintään 80 prosenttia tarvittavista kustannuksista, kun kyseessä ovat ainoastaan jäsenvaltion lainsäädännössä vahvistettujen jätehuollon tavoitteiden saavuttamiseksi 4 päivänä heinäkuuta 2018 tai sen jälkeen perustetut laajennettua tuottajan vastuuta koskevat järjestelmät;
- iii) tuotteiden tuottajat maksavat vähintään 50 prosenttia tarvittavista kustannuksista, kun kyseessä ovat ainoastaan jäsenvaltion lainsäädännössä vahvistettujen jätehuollon tavoitteiden saavuttamiseksi ennen 4 päivää heinäkuuta 2018 perustetut laajennettua tuottajan vastuuta koskevat järjestelmät,

ja edellyttäen, että jätteen alkuperäiset tuottajat tai jakelijat maksavat loput kustannukset.

Tätä poikkeusta ei saa käyttää tuotteiden tuottajille ennen 4 päivää heinäkuuta 2018 perustettujen laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien mukaisesti aiheutuvien kustannusten osuuden alentamiseen.

5. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön riittävä tarkkailu- ja valvontakehys sen varmistamiseksi, että tuotteiden tuottajat ja laajennettua tuottajan vastuuta koskevia velvoitteita niiden puolesta täytäntöönpanevat organisaatiot panevat täytäntöön laajennettuun tuottajan vastuuseen liittyvät velvoitteensa, myös etämyynnin yhteydessä, että varoja käytetään asianmukaisesti ja että kaikki laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien täytäntöönpanoon osallistuvat toimijat toimittavat luotettavia tietoja.

Jos useat organisaatiot panevat täytäntöön laajennettuun tuottajan vastuuseen liittyviä velvoitteita tuotteiden tuottajien puolesta jäsenvaltion alueella, asianomaisen jäsenvaltion on nimettävä ainakin yksi yksityissektorin eduista riippumaton elin valvomaan tai annettava julkisen viranomaisen tehtäväksi valvoa laajennettuun tuottajan vastuuseen liittyvien velvoitteiden täytäntöönpanoa.

Kunkin jäsenvaltion on sallittava toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden tuotteiden tuottajien, jotka saattavat tuotteita markkinoille sen alueella, nimetä sen alueelle sijoittautunut oikeushenkilö tai luonnollinen henkilö valtuutetuksi edustajaksi laajennettua tuottajan vastuuta koskeviin järjestelmiin liittyvien tuottajan velvoitteiden täyttämistä varten sen alueella.

Seuratakseen ja todentaakseen laajennettua tuottajan vastuuta koskevista järjestelmistä johtuvien tuotteen tuottajan velvoitteiden noudattamista jäsenvaltiot voivat asettaa vaatimuksia, kuten rekisteröinti-, tiedonanto- ja raportointivaatimuksia, jotka niiden alueella valtuutetuksi edustajaksi nimettävän oikeushenkilön tai luonnollisen henkilön on täytettävä.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava säännöllinen vuoropuhelu laajennettua tuottajan vastuujärjestelmien täytäntöönpanoon osallistuvien asiaankuuluvien sidosryhmien välillä, mukaan lukien tuottajat ja jakelijat, yksityiset tai julkiset jätealan toiminnanharjoittajat, paikalliset viranomaiset, kansalaisyhteiskunnan järjestöt ja soveltuvin osin yhteisötoimijat, uudelleenkäyttö- ja korjausverkostot sekä uudelleenkäyttöön valmistelevat toiminnanharjoittajat.

7. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että sellaiset laajennettua tuottajan vastuuta koskevat järjestelmät, jotka on otettu käyttöön ennen 4 päivää heinäkuuta 2018, ovat tämän artiklan mukaisia viimeistään 5 päivänä tammikuuta 2023.

8. Tässä artiklassa vahvistettujen yleisölle tiedottamista koskevien säännösten soveltaminen ei estä käsittelemästä kaupallisesti arkaluonteisia tietoja luottamuksellisina asiaankuuluvan unionin ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/19/EU, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta (EUVL L 197, 24.7.2012, s. 38)."

10) korvataan 9 artikla seuraavasti:

"9 artikla

Jätteen syntymisen ehkäiseminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä jätteen syntymisen ehkäisemiseksi. Kyseisillä toimenpiteillä on ainakin

- a) edistettävä ja tuettava kestäviä tuotanto- ja kulutusmalleja;
- b) edistettävä resurssitehokkaiden, kestävien (myös tuotteen elinkaaren ja sen kannalta tarkasteltuna, että tuotetta ei ole suunniteltu vanhenemaan), korjattavien, uudelleenkäytettävien ja päivitettävissä olevien tuotteiden suunnittelua, valmistusta ja käyttöä;
- c) kohdistettava toimet kriittisiä raaka-aineita sisältäviin tuotteisiin, jottei näistä materiaaleista tulisi jätettä;
- d) rohkaistava käyttämään tuotteita uudelleen ja ottamaan käyttöön järjestelmiä, joilla edistetään korjaus- ja uudelleenkäyttötoimenpiteitä, mukaan lukien erityisesti sähkö- ja elektroniikkalaitteiden, tekstiilien ja huonekalujen sekä pakkaus- ja rakennusmateriaalien ja -tuotteiden osalta;

- e) edistettävä tarvittaessa ja rajoittamatta teollis- ja tekijänoikeuksien soveltamista varaosien, käyttöohjeiden, teknisten tietojen tai muiden sellaisten välineiden, laitteiden tai ohjelmistojen saatavuutta, jotka mahdollistavat tuotteiden korjauksen ja uudelleenkäytön heikentämättä niiden laatua ja turvallisuutta;
- f) vähennettävä jätteen syntymistä prosesseissa, jotka liittyvät teollisuustuotantoon, mineraalien louhintaan, valmistukseen, rakentamiseen ja purkamiseen, ottaen huomioon parhaat käytettävissä olevat tekniikat;
- g) vähennettävä elintarvikejätteen syntymistä primäärituotannossa, jalostus- ja valmistusteollisuudessa, vähittäismyynnissä ja muussa elintarvikkeiden jakelutoiminnassa, ravintoloissa ja ravitsemistoiminnassa sekä kotitalouksissa, jotta voidaan edistää Yhdistyneiden kansakuntien kestävä kehityksen tavoitteen saavuttamista, jonka mukaan on vuoteen 2030 mennessä puolitettava maailmanlaajuinen elintarvikejätteen määrä jälleenmyyjä- ja kuluttajatasolla sekä vähennettävä ruokahävikkiä tuotanto- ja jakeluketjuissa;
- h) kannustettava elintarvikkeiden lahjoittamista ja muuta uudelleenjakelua ihmisten ravinnoksi siten, että etusijalle asetetaan ihmisravintona käyttö eläinten rehuna käyttöön ja sellaiseen uudelleenkäsitteilyyn nähden, jossa tuotetaan muita kuin elintarvikkeita;
- i) edistettävä vaarallisten aineiden pitoisuuksien vähentämistä materiaaleissa ja tuotteissa, sanotun rajoittamatta kyseisiä materiaaleja ja tuotteita koskevien unionin tasolla vahvistettujen yhdenmukaistettujen oikeudellisten vaatimusten soveltamista, ja varmistettava, että esineen toimittaja, sellaisena kuin se on määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 (*) 3 artiklan 33 kohdassa, antaa tiedot kyseisen asetuksen 33 artiklan 1 kohdan mukaisesti Euroopan kemikaalivirastolle 5 päivästä tammikuuta 2021 alkaen;
- j) vähennettävä jätteen syntymistä, erityisesti sellaisen jätteen syntymistä, joka ei sovellu valmisteltavaksi uudelleenkäyttöön tai kierrätettäväksi;
- k) määritettävä tuotteet, jotka ovat roskaantumisen pääasiallisia lähteitä erityisesti luonnonympäristössä ja meriympäristössä, ja toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä tällaisista tuotteista peräisin olevan roskaantumisen ehkäisemiseksi ja vähentämiseksi; jos jäsenvaltiot päättävät panna täytäntöön tämän velvoitteen markkinarajoituksilla, niiden on varmistettava, että tällaiset rajoitukset ovat oikeasuhteisia ja syrjimättömiä;
- l) pyrittävä pysäyttämään meriroskien syntyminen ja näin edistettävä Yhdistyneiden kansakuntien kestävä kehityksen tavoitteen saavuttamista, joka koskee meriympäristön kaikenlaisen pilaantumisen ehkäisemistä ja merkittävää vähentämistä; ja
- m) kehitettävä ja tuettava tiedotuskampanjoita jätteen syntymisen ja roskaamisen ehkäisemistä koskevan tietämyksen parantamiseksi.

2. Euroopan kemikaalivirasto perustaa viimeistään 5 päivänä tammikuuta 2020 tietokannan tiedoista, jotka on toimitettava sille 1 kohdan i alakohdan mukaisesti, ja pitää sitä yllä. Euroopan kemikaalivirasto antaa jätteen käsittelyä harjoittaville toimijoille oikeuden käyttää tietokantaa. Se antaa pyynnöstä myös kuluttajille oikeuden käyttää tietokantaa.

3. Jäsenvaltioiden on seurattava ja arvioitava jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien toimenpiteiden täytäntöönpanoa. Tässä tarkoituksessa niiden on käytettävä asianmukaisia laatua ja määrää kuvaavia indikaattoreita ja tavoitteita, erityisesti koskien syntyneen jätteen määrää.

4. Jäsenvaltioiden on seurattava ja arvioitava uudelleenkäyttöä koskevien toimenpiteidensä täytäntöönpanoa määrittämällä uudelleenkäytön määrä 7 kohdassa tarkoitettulla täytäntöönpanosäädöksellä vahvistetun yhteisen menetelmän perusteella alkaen ensimmäisestä täydestä kalenterivuodesta sen jälkeen, kun kyseinen täytäntöönpanosäädös on hyväksytty.

5. Jäsenvaltioiden on seurattava ja arvioitava elintarvikejätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien toimenpiteidensä täytäntöönpanoa määrittämällä elintarvikejätteen määrä 8 kohdassa tarkoitettulla delegoidulla säädöksellä vahvistetun menetelmän perusteella alkaen ensimmäisestä täydestä kalenterivuodesta sen jälkeen, kun kyseinen delegoitu säädös on hyväksytty.

6. Komissio tarkastelee viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2023 jäsenvaltioiden 37 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimittamia elintarvikejätettä koskevia tietoja, jotta voidaan tarkastella mahdollisuutta asettaa elintarvikejätteen vähentämistä vuoteen 2030 mennessä koskeva unionin laajuinen tavoite jäsenvaltioiden tämän artiklan 8 kohdan nojalla vahvistetun yhteisen menetelmän mukaisesti toimittamien tietojen perusteella. Tätä varten komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jonka liitteenä on tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

7. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä vahvistaakseen indikaattoreita, joilla voidaan mitata edistymistä jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien toimenpiteiden täytäntöönpanossa, ja antaa viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2019 täytäntöönpanosäädöksen, jolla vahvistetaan yhteinen menetelmä tuotteiden uudelleenkäytöstä raportoinnille. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 39 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

8. Komissio hyväksyy viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2019 ruokahävikkiä ja ruokajätettä käsittelevän EU:n foorumin tekemän työn tulosten perusteella 38 a artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen, jolla täydennetään tätä direktiiviä vahvistamalla yhteinen menetelmä ja laatua koskevat vähimmäisvaatimukset elintarvikejätteen määrän yhdenmukaista määrittämistä varten.

9. Komissio tarkastelee 31 päivään joulukuuta 2024 mennessä jäsenvaltioiden 37 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimitettavia uudelleenkäyttöä koskevia tietoja, jotta voidaan harkita mahdollisuutta ottaa käyttöön toimenpiteitä tuotteiden uudelleenkäyttöön kannustamiseksi, määrällisten tavoitteiden asettaminen mukaan luettuna. Komissio tarkastelee myös mahdollisuutta asettaa muita jätteiden syntymisen ehkäisemistä koskevia toimenpiteitä, jätteiden vähentämistä koskevat tavoitteet mukaan luettuina. Tätä varten komission antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jonka liitteenä on tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (Reach), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta (EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1).”

11) Korvataan 10 artikla seuraavasti:

”10 artikla

Hyödyntäminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jäte valmistellaan uudelleenkäyttöön, kierrätetään tai toimitetaan muuten hyödynnettäväksi 4 ja 13 artiklan mukaisesti.

2. Jos se on tarpeen 1 kohdan noudattamiseksi ja uudelleenkäyttöön valmistelun, kierrätyksen tai muun hyödyntämisen helpottamiseksi tai parantamiseksi, jätteet on kerättävä erillään muista jätteistä eikä niitä saa sekoittaa muihin jätteisiin tai muihin materiaaleihin, joilla on erilaisia ominaisuuksia.

3. Jäsenvaltiot voivat sallia poikkeuksia 2 kohdan säännöksistä edellyttäen, että ainakin yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) tiettyjen jätelajien kerääminen yhdessä ei vaikuta mahdollisuuksiin valmistella ne uudelleenkäyttöön, kierrättää ne tai hyödyntää ne muuten 4 artiklan mukaisesti, ja lopputulos on verrattavissa erilliskeräyksellä saavutettavaan laatuun;
- b) erilliskeräys ei johda ympäristön kannalta parhaaseen mahdolliseen kokonaistulokseen, kun otetaan huomioon asianomaisten jätevirtojen jätehuollon kokonaisvaikutukset ympäristöön;
- c) erilliskeräys ei ole teknisesti toteutettavissa, kun otetaan huomioon jätteiden keräyksen hyvät käytännöt;
- d) erilliskeräyksestä aiheutuisi kohtuuttomia taloudellisia kustannuksia, kun otetaan huomioon sekajätteen keräyksen ja käsittelyn kielteisten ympäristö- ja terveysvaikutusten kustannukset, mahdollisuudet parantaa jätteiden keräyksen ja käsittelyn tehokkuutta, uusioraaka-aineiden myynnistä saatavat tulot sekä saastuttaja maksaa -periaatteen ja laajennetun tuottajan vastuun soveltaminen.

Jäsenvaltioiden on säännöllisesti tarkasteltava tämän kohdan mukaisia poikkeuksia ottaen huomioon jätteen erilliskeräyksen hyvät käytännöt ja muun jätehuollossa tapahtuneen kehityksen.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että jätettä, joka on erilliskerätty uudelleenkäyttöön valmistelua ja kierrätystä varten 11 artiklan 1 kohdan ja 22 artiklan mukaisesti, ei polteta, lukuun ottamatta jätettä, joka syntyy sellaisen erilliskerätyn jätteen myöhemmästä käsittelystä, jonka osalta polttamisella päästään ympäristön kannalta parhaaseen mahdolliseen tulokseen 4 artiklan mukaisesti.

5. Jos se on tarpeen tämän artiklan 1 kohdan noudattamiseksi ja hyödyntämisen helpottamiseksi tai parantamiseksi, jäsenvaltioiden on toteutettava ennen hyödyntämistä tai sen aikana tarvittavat toimenpiteet vaarallisten aineiden, seosten ja osien poistamiseksi vaarallisesta jätteestä, jotta ne voidaan käsitellä 4 ja 13 artiklan mukaisesti.

6. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2021 tämän artiklan täytäntöönpanosta yhdyskuntajätteen ja biojätteen osalta kertomus, jossa käsitellään muun muassa erilliskeräyksen materiaalista ja maantieteellistä kattavuutta sekä mahdollisia 3 kohdan mukaisia poikkeuksia.”

12) Muutetaan 11 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”Uudelleenkäyttöön valmistelu ja kierrätys”;

b) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä uudelleenkäyttöön valmistelua koskevien toimien edistämiseksi, erityisesti rohkaisemalla uudelleenkäyttöön valmistelun verkostojen ja korjausverkostojen perustamista ja tukemista, helpottamalla, kun tämä on asianmukaisen jätehuollon mukaista, niiden pääsyä keräysjärjestelmien tai -laitosten hallussa olevaan jätteeseen, joka voidaan valmistella uudelleenkäyttöön mutta joka ei ole tarkoitettu uudelleenkäyttöön valmisteluun kyseisissä järjestelmissä tai laitoksissa, sekä edistämällä taloudellisten ohjauskeinojen, julkisten hankintojen perusteiden, määrällisten tavoitteiden tai muiden toimenpiteiden käyttöä.

Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä laadukkaan kierrätyksen edistämiseksi ja perustettava tätä varten, jollei 10 artiklan 2 ja 3 kohdasta muuta johdu, jätteen erilliskeräysjärjestelmiä.

Jollei 10 artiklan 2 ja 3 kohdasta muuta johdu, jäsenvaltioiden on perustettava erilliskeräysjärjestelmät ainakin paperille, metallille, muoville ja lasille ja viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2025 tekstiileille.

Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä edistääkseen valikoivaa purkamista, jotta voidaan mahdollistaa vaarallisten aineiden poistaminen ja turvallinen käsittely ja helpottaa uudelleenkäyttöä ja laadukasta kierrätystä materiaalien valikoivalla poistamisella, sekä varmistaakseen rakennus- ja purkujätteen lajittelujärjestelmien perustamisen ainakin puun, mineraalifraktioiden (betoni, tiilet, laatat ja keramiikka, kivet), metallin, lasin, muovin ja kipsin osalta.”;

c) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan johdantokappale seuraavasti:

”2. Tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi ja resursseja tehokkaasti hyödyntävään Euroopan kiertotalouteen siirtymiseksi jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joiden tarkoituksena on seuraavien tavoitteiden saavuttaminen.”;

ii) lisätään alakohdat seuraavasti:

”c) vuoteen 2025 mennessä yhdyskuntajätteen valmistelua uudelleenkäyttöön ja kierrätystä on lisättävä vähintään 55 painoprosenttiin;

d) vuoteen 2030 mennessä yhdyskuntajätteen valmistelua uudelleenkäyttöön ja kierrätystä on lisättävä vähintään 60 painoprosenttiin;

e) vuoteen 2035 mennessä yhdyskuntajätteen valmistelua uudelleenkäyttöön ja kierrätystä on lisättävä vähintään 65 painoprosenttiin.”;

d) korvataan 3, 4 ja 5 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltio voi lykätä määräaikoja 2 kohdan c, d ja e alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi enintään viidellä vuodella edellyttäen, että kyseinen jäsenvaltio

a) valmisteli uudelleenkäyttöön ja kierrätti alle 20 prosenttia tai sijoitti kaatopaikalle yli 60 prosenttia syntyneestä yhdyskuntajätteestään vuonna 2013 OECD:n ja Eurostatin yhteisessä kyselylomakkeessa ilmoitettujen tietojen mukaisesti; ja

b) ilmoittaa komissiolle viimeistään 24 kuukautta ennen 2 kohdan c, d tai e alakohdassa säädettyä määräaikaa aikomuksestaan lykätä kulloinkin sovellettavaa määräaikaa ja toimittaa täytäntöönpanosuunnitelman liitteen IV b mukaisesti.

4. Komissio voi pyytää jäsenvaltiota tarkistamaan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti toimitettua täytäntöönpanosuunnitelmaa kolmen kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta, jos komissio katsoo, että suunnitelma ei täytä liitteessä IV b säädettyjä vaatimuksia. Asianomaisen jäsenvaltion on toimitettava tarkistettu suunnitelma kolmen kuukauden kuluessa komission pyynnön vastaanottamisesta.

5. Jos asianomainen jäsenvaltio lykkää tavoitteiden saavuttamista 3 kohdan mukaisesti, sen on toteutettava tarvittavat toimenpiteet lisätäkseen yhdyskuntajätteen valmistelua uudelleenkäyttäväksi ja kierrätystä

a) vähintään 50 prosenttiin vuoteen 2025 mennessä, jos se lykkää 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettua tavoitteen saavuttamisen määräaikaa;

b) vähintään 55 prosenttiin vuoteen 2030 mennessä, jos se lykkää 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettua tavoitteen saavuttamisen määräaikaa;

c) vähintään 60 prosenttiin vuoteen 2035 mennessä, jos se lykkää 2 kohdan e alakohdassa tarkoitetun tavoitteen saavuttamisen määräaika.”;

e) lisätään kohdat seuraavasti:

”6. Komissio pohtii viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024 uudelleenkäyttöön valmistelua ja kierrätystä koskevien tavoitteiden asettamista rakennus- ja purkujätteelle sekä sen materiaalikohtaisille jakeille, tekstiilijätteelle, kaupan jätteelle, vaarattomalle teollisuusjätteelle ja muille jätevirroille sekä uudelleenkäyttöön valmistelua koskevien tavoitteiden asettamista yhdyskuntajätteelle ja kierrätystavoitteita yhdyskuntabiojätteelle. Tätä varten komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jonka liitteenä on tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

7. Komissio tarkastelee viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2028 2 kohdan e alakohdassa säädettyä tavoitetta. Tätä varten komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jonka liitteenä on tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

Komissio arvioi rinnakkaiskäsittelytekniikkaa, joka mahdollistaa mineraalien sisällyttämisen yhdyskuntajätteen rinnakkaispolttoprosessiin. Jos tarkastelussa löydetään luotettava menetelmä, komissio harkitsee, voitaisiinko tällaiset mineraalit ottaa huomioon kierrätystavoitteiden saavuttamisessa.”

13) Lisätään artiklat seuraavasti:

”11 a artikla

Tavoitteiden saavuttamista koskevat laskentasäännöt

1. Sen laskemiseksi, onko 11 artiklan 2 kohdan c, d ja e alakohdassa ja 11 artiklan 3 kohdassa säädetty tavoitteet saavutettu,

a) jäsenvaltioiden on laskettava tietynä kalenterivuotena syntyneen ja uudelleenkäyttöön valmistellun tai kierrätetyn yhdyskuntajätteen paino;

b) uudelleenkäyttöön valmistellun yhdyskuntajätteen paino on laskettava sellaisten tuotteiden tai tuotteiden osien painona, joista on tullut yhdyskuntajätettä ja joille on tehty kaikki tarvittavat uudelleenkäytön ilman muuta lajittelua tai esikäsittelyä mahdollistavat tarkistus-, puhdistus- tai korjaustoimenpiteet;

c) kierrätetyn yhdyskuntajätteen paino on laskettava sellaisen jätteen painona, joka tulee kierrätykseen, jossa jätemateriaalit tosiasiallisesti uudelleenkäsitellään tuotteiksi, materiaaleiksi tai aineiksi sen jälkeen, kun jätteelle on tehty kaikki tarvittavat tarkistus- ja lajittelutoimet ja muut valmistelutoimet, joilla poistetaan sellaiset jätemateriaalit, jotka eivät ole myöhemmän uudelleenkäsitelyn kohteena, ja varmistetaan laadukas kierrätys.

2. Edellä olevan 1 kohdan c alakohdan soveltamiseksi kierrätettävä yhdyskuntajäte punnitaan, kun jäte tulee kierrätykseen.

Ensimmäisestä alakohdasta poiketen kierrätetyn yhdyskuntajätteen paino voidaan punnita mahdollisen lajittelutoiminnan tuotoksena edellyttäen, että

a) tällainen tuotosjäte tämän jälkeen kierrätetään;

b) niiden materiaalien tai aineiden painoa, jotka poistetaan ennen kierrätystä toteutettavissa muissa toimissa ja joita ei sen jälkeen kierrätetä, ei sisällytetä kierrätetyksi ilmoitetun jätteen painoon.

3. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön tehokas yhdyskuntajätteen laadunvalvonta- ja jäljittämisjärjestelmä, jotta voidaan varmistaa, että tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja 2 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät. Jotta voidaan varmistaa kierrätetystä jätteestä kerättyjen tietojen luotettavuus ja oikeellisuus, järjestelmä voi koostua 35 artiklan 4 kohdan mukaisesti perustetuista sähköisistä rekistereistä, lajitellun jätteen laatuvaatimuksia koskevista teknisistä eritelmistä tai lajitellun jätteen keskimääräisistä hävikkiasteista eri jätelajien ja jätehuoltokäytäntöjen osalta. Keskimääräisiä hävikkiasteita saadaan käyttää ainoastaan tapauksissa, joissa luotettavia tietoja ei voida saada muulla tavalla, ja ne on laskettava tämän artiklan 10 kohdan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä vahvistettujen laskentasääntöjen mukaisesti.

4. Sen laskemiseksi, onko 11 artiklan 2 kohdan c, d ja e alakohdassa ja 11 artiklan 3 kohdassa säädetyt tavoitteet saavutettu, aerobiseen tai anaerobiseen käsittelyyn tulevan biohajoavan yhdyskuntajätteen määrä voidaan lukea kierrätetyksi silloin, kun kyseisen käsittelyn tuloksena saadaan kierrätettynä tuotteena, materiaalina tai aineena käytettävää kompostia, mädätettä tai muuta tuotosta, joka sisältää vastaavan määrän kierrätettyä sisältöä suhteessa käsittelyyn toimitetun jätteen määrään. Jos tuotos käytetään maahan, jäsenvaltiot saavat lukea sen kierrätetyksi ainoastaan, jos käytöstä on hyötyä maatalouden kannalta tai siitä saadaan ekologista hyötyä.

Jäsenvaltiot voivat 1 päivästä tammikuuta 2027 lukea aerobiseen tai anaerobiseen käsittelyyn tulevan yhdyskuntajätteen kierrätetyksi ainoastaan, jos se on erilliskerätty tai lajiteltu syntypaikalla 22 artiklan mukaisesti.

5. Sen laskemiseksi, onko 11 artiklan 2 kohdan c, d ja e alakohdassa ja 11 artiklan 3 kohdassa vahvistetut tavoitteet saavutettu, niiden jättemateriaalien määrä, jotka ovat lakanneet olemasta jätettä ennen uudelleen käsittelyä toteutetun valmistelutoimen tuloksena, voidaan lukea kierrätetyksi edellyttäen, että tällaiset materiaalit on tarkoitettu uudelleen käsiteltäviksi alkuperäisiin tai muihin tarkoituksiin käytettäviksi tuotteiksi, materiaaleiksi tai aineiksi. Materiaaleja, joita ei enää luokitella jätteeksi ja joita on määrä käyttää polttoaineina tai muutoin energian tuottamiseksi taikka polttaa, käyttää maantäyttöön tai sijoittaa kaatopaikalle, ei saa ottaa huomioon kierrätystavoitteiden saavuttamisessa.

6. Sen laskemiseksi, onko 11 artiklan 2 kohdan c, d ja e alakohdassa ja 11 artiklan 3 kohdassa säädetyt tavoitteet saavutettu, jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon yhdyskuntajätteen polttamisen jälkeen erotettujen metallien kierrätyksen, mikäli kierrätetyt metallit täyttävät tietyt tämän artiklan 9 kohdan nojalla annetussa täytäntöönpanosäädöksessä vahvistetut laatuvaatimukset.

7. Jätteen, joka on toimitettu toiseen jäsenvaltioon uudelleen käyttöön valmisteltavaksi, kierrätettäväksi tai maantäytössä käytettäväksi kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa, voi ottaa huomioon 11 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamisessa ainoastaan se jäsenvaltio, jossa jätteet kerättiin.

8. Unionista uudelleen käyttöön valmistelua tai kierrätystä varten viedyn jätteen voi ottaa huomioon tämän direktiivin 11 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamisessa se jäsenvaltio, jossa jäte kerättiin, ainoastaan, jos tämän artiklan 3 kohdan vaatimukset täyttyvät ja jos viejä voi asetuksen (EY) N:o 1013/2006 mukaisesti osoittaa, että jätteen siirto on kyseisen asetuksen vaatimusten mukaista ja että jätteen käsittely unionin ulkopuolella tapahtui olosuhteissa, jotka suurelta osin vastaavat asiaa koskevassa unionin ympäristölainsäädännössä asetettuja edellytyksiä.

9. Varmistaakseen yhdenmukaiset edellytykset tämän artiklan soveltamiselle komissio antaa viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2019 täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tietojen laskentaa, todentamista ja toimitamista koskevat säännöt erityisesti seuraavien osalta:

- a) edellä 6 kohdan mukaisesti kierrätettyjen metallien painon laskemista koskevat yhteiset menetelmät, mukaan lukien kierrätettyjen metallien laatuvaatimukset, ja
- b) biojäte, joka lajitellaan ja kierrätetään sen syntypaikalla.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 39 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

10. Komissio hyväksyy viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2019 38 a artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen tämän direktiivin täydentämiseksi vahvistamalla säännöt sellaisten materiaalien tai aineiden painon laskemiselle, todentamiselle ja ilmoittamiselle, jotka poistetaan lajitelutoimen jälkeen ja joita ei tämän jälkeen kierrätetä, lajitellun jätteen keskimääräisten hävikkiasteiden perusteella.

11 b artikla

Varhaisvaroituskertomus

1. Komissio laatii yhteistyössä Euroopan ympäristökeskuksen kanssa kertomuksia 11 artiklan 2 kohdan c, d ja e alakohdassa ja 11 artiklan 3 kohdassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamisesta tapahtuneesta edistymisestä viimeistään kolme vuotta ennen kutakin niissä säädettyä määräaika.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin kertomuksiin sisältyy

- a) arvio tavoitteiden saavuttamisesta kussakin jäsenvaltiossa;
- b) luettelo jäsenvaltioista, joiden osalta on vaarana, että tavoitteita ei saavuteta asetetuissa määräajoissa, sekä aiheet liitetut suosittuun asianomaisille jäsenvaltioille;
- c) esimerkkejä parhaista käytännöistä, joita käytetään eri puolilla unionia ja jotka voisivat auttaa tavoitteiden saavuttamisessa.”

14) Korvataan 12 artikla seuraavasti:

”12 artikla

Loppukäsittely

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jäte loppukäsittellään turvallisesti ihmisten terveyden ja ympäristön suojelua koskevien 13 artiklan säännösten mukaisesti, jos sitä ei hyödynnetä 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2. Komissio suorittaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024 arvioinnin liitteessä I luetelluista loppukäsittelytoimista erityisesti 13 artiklan valossa ja antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jonka liitteenä on tarvittaessa lainsäädäntöehdotus, loppukäsittelytoimien sääntelemiseksi, mahdollisesti myös rajoitusten avulla, ja harmitsee loppukäsittelyn vähentämistä koskevaa tavoitetta, jotta voidaan varmistaa ympäristön kannalta hyväksyttävä jätehuolto.”

15) Korvataan 14 artikla seuraavasti:

”14 artikla

Kustannukset

1. Saastuttaja maksaa -periaatteen mukaisesti jätteen alkuperäisen tuottajan taikka nykyisen tai aiemman jätteen haltijan on vastattava jätehuollon kustannuksista, tarvittavasta infrastruktuurista ja sen toiminnasta aiheutuvat kustannukset mukaan luettuina.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että tuottajan, jonka tuottamasta tuotteesta jäte on peräisin, on vastattava osittain tai kokonaan jätehuollon kustannuksista ja että tällaisten tuotteiden jakelijat voivat osallistua näihin kustannuksiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 8 ja 8 a artiklan soveltamista.”

16) Korvataan 18 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jos vaarallista jätettä on sekoitettu laittomasti tämän artiklan vastaisesti, jäsenvaltioiden on varmistettava, että jätteet erotellaan silloin, kun se on teknisesti mahdollista ja tarpeen 13 artiklan noudattamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 36 artiklan soveltamista.

Jos erottelu ei ole tarpeen tämän kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla, jäsenvaltioiden on varmistettava, että sekalainen jäte käsitellään laitoksessa, joka on saanut 23 artiklan mukaisesti luvan kyseisen seoksen käsittelyyn.”

17) Korvataan 20 artikla seuraavasti:

”20 artikla

Kotitalouksien tuottamat vaaralliset jätteet

1. Jäsenvaltioiden on otettava viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2025 käyttöön kotitalouksissa syntyvien vaarallisten jättejakeiden erilliskeräysjärjestelmiä, jotta voidaan varmistaa, että ne käsitellään 4 ja 13 artiklan mukaisesti eivätkä ne pilaa muita yhdyskuntajätevirtoja.

2. Kotitalouksien tuottamaan sekalaiseen jätteeseen ei sovelleta 17, 18, 19 eikä 35 artiklaa.

3. Kotitalouksien tuottaman vaarallisen jätteen erillisiin jakeisiin ei sovelleta 19 eikä 35 artiklaa ennen kuin laitos tai yritys, joka on saanut luvan tai joka on rekisteröity 23 tai 26 artiklan mukaisesti, on hyväksynyt jätteen kerättäväkseen, loppukäsiteltäväkseen tai hyödynnettäväkseen.

4. Komissio laatii viimeistään 5 päivänä tammikuuta 2020 ohjeita, joilla autetaan jäsenvaltioita kotitalouksissa syntyvien vaarallisten jättejakeiden erilliskeräyksessä ja helpotetaan sitä.”

18) Muutetaan 21 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan a, b ja c alakohta seuraavasti:

”a) jäteöljyt kerätään erikseen, ellei erilliskeräys ole teknisesti mahdotonta ottaen huomioon hyvät käytännöt;

b) jäteöljyt käsitellään siten, että etusijalle asetetaan uudistaminen tai vaihtoehtoisesti muut kierrätystoimet, jotka johtavat ympäristön kannalta samaan tai parempaan lopputulokseen kuin uudistaminen, 4 ja 13 artiklan mukaisesti;

c) ominaisuuksiltaan erilaisia jäteöljyjä ei sekoiteta eikä jäteöljyjä sekoiteta muunlaisten jätteiden tai aineiden kanssa, jos tällainen sekoittaminen haittaa niiden uudistamista tai muita kierrätystoimia, jotka johtavat ympäristön kannalta samaan tai parempaan lopputulokseen kuin uudistaminen.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”4. Komissio tarkastelee viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2022 jäsenvaltioiden 37 artiklan 4 kohdan mukaisesti toimittamia jäteöljyjä koskevia tietoja, jotta voidaan harkita mahdollisuutta vahvistaa toimenpiteitä jäteöljyjen käsittelylle, mukaan lukien määrälliset tavoitteet jäteöljyjen uudistamiselle ja mahdolliset muut toimenpiteet jäteöljyjen uudistamisen edistämiseksi. Tätä varten komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jonka liitteenä on tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.”

19) Korvataan 22 artikla seuraavasti:

”22 artikla

Biojäte

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jollei 10 artiklan 2 ja 3 kohdasta muuta johdu, 31 päivään joulukuuta 2023 mennessä biojäte joko lajitellaan ja kierrätetään sen syntypaikalla tai se kerätään erikseen eikä sitä sekoiteta muihin jätelajeihin.

Jäsenvaltiot voivat sallia, että jäte, jolla on vastaavat biohajoavuus- ja kompostoitavuusominaisuudet ja joka on asiaankuuluvien unionin standardien tai vastaavien kompostoinnin ja biohajoamisen avulla hyödynnettäviä pakkauksia koskevien kansallisten standardien mukaista, kerätään yhdessä biojätteen kanssa.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava 4 ja 13 artiklan mukaisesti toimenpiteitä, joilla

a) kannustetaan biojätteen kierrätykseen, mukaan lukien kompostointi ja mädättäminen, huolehtien ympäristönsuojelun korkeasta tasosta ja siitä, että tuotos on asiaa koskevien tiukkojen laatuvaatimusten mukainen;

b) kannustetaan kotikompostointiin; ja

c) edistetään biojätteestä tuotettujen materiaalien käyttöä.

3. Komissio pyytää viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2018 eurooppalaisia standardointijärjestöjä laatimaan eurooppalaisia standardeja orgaaniseen kierrätysprosessiin saapuvaa biojätettä sekä kompostia ja mädätettä varten parhaiden käytäntöjen mukaisesti.”

20) Muutetaan 27 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Komissio antaa 38 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän direktiivin täydentämiseksi asettamalla sellaisia teknisiä vähimmäisvaatimuksia, joita sovelletaan käsittelytoimintoihin, jätteen lajittelu ja kierrätys mukaan luettuina, jotka edellyttävät 23 artiklan nojalla lupaa, jos voidaan todistaa, että ihmisten terveyden ja ympäristön suojele hyötyisivät tällaisista vähimmäisvaatimuksista.”;

b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Komissio antaa 38 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän direktiivin täydentämiseksi asettamalla sellaisia vähimmäisvaatimuksia, joita sovelletaan toimintoihin, jotka edellyttävät 26 artiklan a ja b kohdan nojalla rekisteröintiä, jos voidaan todistaa, että ihmisten terveyden ja ympäristön suojele tai sisämarkkinoiden häiriöiden välttäminen hyötyisivät tällaisista vähimmäisvaatimuksista.”

21) Muutetaan 28 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 3 kohta seuraavasti:

i) korvataan b ja c alakohta seuraavasti:

”b) nykyiset tärkeimmät loppukäsittely- ja hyödyntämislaitokset, mukaan lukien mahdolliset jäteöljyjä, vaarallisia jätteitä, merkittäviä määriä kriittisiä raaka-aineita sisältäviä jätteitä tai unionin erityislainsäädännössä säänneltyjä jätevirtoja koskevat erityisjärjestelyt;

c) arvio nykyisten jätelaitosten sulkemisen ja 16 artiklan mukaisen uuden jätelaitosinfrastruktuurin tarpeesta.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tehdään arvio kyseisten tarpeiden täyttämiseksi tarvittavista investoinneista ja muista taloudellisista keinoista, myös paikallisviranomaisten osalta. Tämä arvio on sisällytettävä asiaankuuluviin jätehuoltosuunnitelmiin tai muihin strategia-asiakirjoihin, jotka kattavat asianomaisen jäsenvaltion koko alueen.”;

ii) lisätään kohdat seuraavasti:

- "c a) tiedot direktiivin 1999/31/EY 5 artiklan 3 a kohdassa tai muissa strategia-asiakirjoissa, jotka kattavat asianomaisen jäsenvaltion koko alueen, säädetyn tavoitteen saavuttamiseksi toteutetuista toimenpiteistä;
- c b) arvio nykyisistä jätteenkeräysjärjestelmistä, mukaan lukien erilliskeräyksen materiaallinen ja maantieteellinen kattavuus sekä toimenpiteet sen toiminnan parantamiseksi, arvio 10 artiklan 3 kohdan mukaisesti mahdollisesti myönnettyistä poikkeuksista ja arvio uusien keräysjärjestelmien tarpeesta;"

iii) lisätään alakohdat seuraavasti:

- "f) toimenpiteet kaiken tyyppisen roskaantumisen estämiseksi ja ehkäisemiseksi ja kaiken tyyppisen roskaantumisen puhdistamiseksi;
- g) asianmukaiset laatua tai määrää kuvaavat indikaattorit ja tavoitteet, mukaan lukien syntyneen jätteen määrää ja sen käsittelyä sekä loppukäsiteltyä tai energiana hyödynnettyä yhdyskuntajätettä kuvaavat indikaattorit ja tavoitteet.";

b) korvataan 5 kohta seuraavasti:

"5. Jätehuoltosuunnitelmien on oltava direktiivin 94/62/EY 14 artiklassa säädettyjen jätehuoltosuunnitelmia koskevien vaatimusten ja tämän direktiivin 11 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädettyjen tavoitteiden sekä direktiivin 1999/31/EY 5 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisia ja roskaantumisen ehkäisemiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/56/EY (*) 13 artiklassa säädettyjen vaatimusten ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY (**) 11 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisia.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/56/EY, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista (meristrategiadirektiivi) (EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1)."

22) Muutetaan 29 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä jätteiden syntymisen ehkäisemistä koskevia ohjelmia, joissa vahvistetaan vähintään 9 artiklan 1 kohdassa säädettyjä jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevia toimenpiteitä 1 ja 4 artiklan mukaisesti.

Tällaiset ohjelmat on tarpeen mukaan sisällytettävä joko 28 artiklassa edellytettyihin jätehuoltosuunnitelmiin tai ympäristöpolitiikkaa koskeviin muihin ohjelmiin tai niiden on oltava erillisiä ohjelmia. Jos tällainen ohjelma sisältyy jätehuoltosuunnitelmaan tai kyseisiin muihin ohjelmiin, jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevat tavoitteet ja toimenpiteet on eriteltävä selkeästi.";

b) korvataan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"2. Jäsenvaltioiden on tällaisia ohjelmia hyväksyessään tarvittaessa kuvattava liitteessä IV a lueteltujen ohjauskeinojen ja toimenpiteiden vaikutus jätteen syntymisen ehkäisemiseen ja arvioitava liitteessä IV esitetyt toimenpiteet koskevien esimerkkien tai muiden asianmukaisten toimenpiteiden hyödyllisyys. Ohjelmissa on kuvattava myös nykyiset jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevat toimenpiteet ja niiden vaikutus jätteen syntymisen ehkäisemiseen.";

c) lisätään kohta seuraavasti:

"2 a. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien ohjelmiansa puitteissa erityisiä elintarvikejätteen syntymisen ehkäisemistä koskevia ohjelmia.";

d) kumotaan 3 ja 4 kohta.

23) Korvataan 30 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Euroopan ympäristökeskuksen on julkaistava kahden vuoden välein kertomus, jossa tarkastellaan jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien ohjelmien toteuttamisen ja täytäntöönpanon edistymistä sekä arvioidaan kunkin jäsenvaltion ja koko unionin tilanteen kehitystä jätteen syntymisen ehkäisemisen suhteen ja etenemistä jätteen syntymisen irrottamisesta talouskasvusta ja kiertotalouteen siirtymisessä."

24) Korvataan 33 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä jätehuoltosuunnitelmien ja jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien ohjelmien hyväksymistä ja merkittävää tarkistamista koskevien tietojen ilmoittamismuodon vahvistamisesta. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 39 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen."

25) Muutetaan 35 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Edellä 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen laitosten ja yritysten, vaarallisen jätteen tuottajien ja laitosten ja yritysten, jotka keräävät tai kuljettavat vaarallista jätettä ammattimaisesti tai jotka toimivat vaarallisen jätteen kauppiaina ja välittäjinä, on pidettävä aikajärjestyksen mukaista kirjanpitoa

a) kyseisen jätteen määrästä, laadusta ja alkuperästä sekä valmistelusta uudelleenkäyttöön, kierrätyksestä tai muista hyödyntämistoimista syntyvien tuotteiden ja materiaalien määrästä; sekä

b) tarvittaessa jätteen määränpäästä, keräilytiheydestä, kuljetustavasta ja käsittelymenetelmistä.

Niiden on asetettava nämä tiedot toimivaltaisten viranomaisten saataville tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti perustettavan sähköisen rekisterin tai perustettavien sähköisten rekisterien välityksellä.;"

b) lisätään kohdat seuraavasti:

"4. Jäsenvaltioiden on perustettava sähköinen rekisteri tai yhteen sovitettuja rekistereitä 1 kohdassa tarkoitettuja vaarallisia jätteitä koskevien koko asianomaisen jäsenvaltion maantieteellisen alueen kattavien tietojen tallettamiseksi. Jäsenvaltiot voivat perustaa tällaisia rekistereitä muille jätevirroille, erityisesti sellaisille jätevirroille, joille on unionin säädöksissä asetettu tavoitteita. Jäsenvaltioiden on käytettävä jätetietoja, jotka teollisuuden toiminnanharjoittajat ovat toimittaneet Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 166/2006 (*) nojalla perustettuun epäpuhtauksien päästöjä ja siirtoja koskevaan eurooppalaiseen rekisteriin.

5. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä tällaisten rekisterien toimintaa koskevien vähimmäisedellytysten vahvistamiseksi. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 39 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 166/2006, annettu 18 päivänä tammikuuta 2006, epäpuhtauksien päästöjä ja siirtoja koskevan eurooppalaisen rekisterin perustamisesta ja neuvoston direktiivien 91/689/ETY ja 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 33, 4.2.2006, s. 1)."

26) Korvataan 36 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet jätteen hylkäämisen tai valvomattoman sijoittamisen taikka valvomattoman jätehuollon, mukaan luettuna roskaaminen, kieltämiseksi."

27) Korvataan 37 artikla seuraavasti:

"37 artikla

Kertomukset

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 11 artiklan 2 kohdan a–e alakohdan ja 11 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanoa koskevat tiedot kultakin kalenterivuodelta.

Niiden on toimitettava tiedot sähköisesti 18 kuukauden kuluessa sen raportointivuoden päättymisestä, jolta tiedot on kerätty. Tiedot on toimitettava komission tämän artiklan 7 kohdan mukaisesti vahvistamassa muodossa.

Ensimmäisen raportointikauden on alettava ensimmäisestä täydestä kalenterivuodesta sen täytäntöönpanosäädöksen hyväksymisen jälkeen, jossa vahvistetaan raportoinnin muoto tämän artiklan 7 kohdan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava maantäyttöön ja muihin materiaalien hyödyntämistöimiin käytetyn jätteen määrä erillään uudelleenkäyttöön valmistellun tai kierrätetyn jätteen määrästä 11 artiklan 2 kohdan b alakohdan noudattamisen todentamiseksi. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava jätteen uudelleenkäsittely maantäytössä käytettäviksi materiaaleiksi maantäyttönä.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava uudelleenkäyttöön valmistellun jätteen määrä erillään kierrätetyn jätteen määrästä 11 artiklan 2 kohdan ja 11 artiklan 3 kohdan noudattamisen todentamiseksi.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava 9 artiklan 4 ja 5 kohdan täytäntöönpanoa koskevat tiedot komissiolle joka vuosi.

Niiden on toimitettava nämä tiedot sähköisesti 18 kuukauden kuluessa sen raportointivuoden päättymisestä, jolta tiedot on kerätty. Tiedot on toimitettava komission tämän artiklan 7 kohdan mukaisesti vahvistamassa muodossa.

Ensimmäisen raportointikauden on alettava ensimmäisestä täydestä kalenterivuodesta sen täytäntöönpanosäädöksen hyväksymisen jälkeen, jossa vahvistetaan raportoinnin muoto tämän artiklan 7 kohdan mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kultakin kalenterivuodelta tiedot markkinoille saatetuista mineraalipohjaisista tai synteettisistä voiteluaineista tai teollisuusöljyistä sekä erikseen kerätyistä ja käsitellyistä jäteöljyistä.

Niiden on toimitettava nämä tiedot sähköisesti 18 kuukauden kuluessa sen raportointivuoden päättymisestä, jolta tiedot on kerätty. Tiedot on toimitettava komission 7 kohdan mukaisesti vahvistamassa muodossa.

Ensimmäisen raportointikauden on alettava ensimmäisestä täydestä kalenterivuodesta sen täytäntöönpanosäädöksen hyväksymisen jälkeen, jossa vahvistetaan raportoinnin muoto 7 kohdan mukaisesti.

5. Jäsenvaltioiden tämän artiklan mukaisesti toimittamiin tietoihin on liitettävä laaduntarkastusraportti ja kertomus 11 a artiklan 3 ja 8 kohdan nojalla toteutetuista toimenpiteistä, mukaan lukien soveltuvin osin yksityiskohtaiset tiedot keskimääräisistä hävikkiasteista. Nämä tiedot on toimitettava komission tämän artiklan 7 kohdan mukaisesti vahvistamassa raportoinnin muodossa.

6. Komissio tarkastelee tämän artiklan mukaisesti toimitettuja tietoja ja julkaisee tarkastelunsa tuloksista kertomuksen. Kyseisessä kertomuksessa arvioidaan tietojenkeruun järjestämistä, jäsenvaltioissa käytettyjä tietolähteitä ja menetelmiä sekä kyseisten tietojen täydellisyyttä, luotettavuutta, oikea-aikaisuutta ja yhtenäisyyttä. Arviointiin voi sisältyä erityisiä parannusuosituksia. Kertomus laaditaan sen jälkeen, kun jäsenvaltiot ovat ensimmäisen kerran toimittaneet tiedot, ja tämän jälkeen neljän vuoden välein.

7. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2019 täytäntöönpanosäädöksiä, joissa säädetään, missä muodossa tämän artiklan 1, 3, 4 ja 5 kohdassa tarkoitetut tiedot toimitetaan. Toimittaessaan tietoja 11 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan täytäntöönpanosta jäsenvaltioiden on käytettävä jätteistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY täytäntöönpanoa koskevien jäsenvaltioiden kertomusten pohjana käytettävästä kyselylomakkeesta 18 päivänä huhtikuuta 2012 annetussa komission täytäntöönpanopäätöksessä vahvistettua muotoa. Kehitettäessä muotoa elintarvikejätettä koskevien tietojen toimittamiselle on otettava huomioon 9 artiklan 8 kohdan mukaisesti kehitetty menetelmä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään tämän direktiivin 39 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

28) Korvataan 38 artikla seuraavasti:

”38 artikla

Tietojenvaihto ja parhaiden käytäntöjen jakaminen, tulkinta ja mukauttaminen tekniseen kehitykseen

1. Komissio järjestää säännöllisen tietojenvaihdon ja parhaiden käytäntöjen jakamisen jäsenvaltioiden välillä, tarvittaessa myös alue- ja paikallisviranomaisten kanssa, tämän direktiivin vaatimusten käytännön täytäntöönpanosta ja täytäntöönpanon valvonnasta, mukaan lukien

- a) edellä 11 a artiklassa vahvistettujen laskentasääntöjen soveltaminen ja toimenpiteiden ja järjestelmien kehittäminen yhdyskuntajätevirtojen jäljittämiseksi lajittelusta aina kierrätykseen;
- b) asianmukainen hallinto, täytäntöönpano ja rajat ylittävä yhteistyö;
- c) innovointi jätehuollon alalla;
- d) edellä 5 artiklan 3 kohdassa ja 6 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitetut sivutuotteita ja jätteeksi luokittelun päättymistä koskevat kansalliset perusteet, joita varten komissio perustaa unionin laajuisen sähköisen rekisterin;

- e) edellä 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti käytetyt taloudelliset ohjauskeinot ja muut toimenpiteet, joilla edistetään kyseisessä artiklassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamista;
- f) edellä 8 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetty toimenpiteet;
- g) ehkäiseminen ja sellaisten järjestelmien käyttöön ottaminen, joilla edistetään uudelleenkäyttöä ja elinkaaren pidentämistä;
- h) erilliskeräystä koskevien velvoitteiden täytäntöönpano;
- i) edellä 11 artiklan 2 kohdan c, d ja e alakohdassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi toteutetut ohjauskeinot ja kannustimet.

Komissio asettaa tietojenvaihdon ja parhaiden käytäntöjen jakamisen tulokset julkisesti saataville.

2. Komissio voi laatia ohjeita, jotka koskevat tässä direktiivissä säädettyjen vaatimusten, myös jätteen, ehkäisemisen, uudelleenkäytön, uudelleenkäyttöön valmistelun, hyödyntämisen, kierrätyksen ja loppukäsittelyn määritelmien, tulkintaa ja 11 a artiklassa säädettyjen laskentasääntöjen soveltamista.

Komissio laatii ohjeita yhdyskuntajätteen ja maantätön määrittämistä.

Siirretään komissiolle valta antaa 38 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän direktiivin muuttamiseksi liitteessä II olevassa R1 kohdassa tarkoitettuja polttolaitoksia koskevan kaavan soveltamista tarkentamalla. Paikalliset ilmasto-olosuhteet, kuten huomattava kylmyys ja lämmityksen tarve, voidaan ottaa huomioon, jos ne vaikuttavat energiamääriin, joita voidaan teknisesti käyttää tai tuottaa sähkön, lämmön, jäähdyttämisen tai höyryn muodossa. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklan kolmannessa kohdassa tunnustettujen syrjäisimpien alueiden ja vuoden 1985 liittymisasiakirjan 25 artiklassa mainittujen alueiden paikalliset olosuhteet voidaan myös ottaa huomioon.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 38 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä liitteiden IV ja V muuttamiseksi tieteen ja tekniikan kehityksen huomioon ottamiseksi.”;

29) Lisätään artikla seuraavasti:

”38 a artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetty edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 4 päivästä heinäkuuta 2018 viiden vuoden ajaksi 7 artiklan 1 kohdassa, 9 artiklan 8 kohdassa, 11 a artiklan 10 kohdassa, 27 artiklan 1 kohdassa, 27 artiklan 4 kohdassa, 38 artiklan 2 kohdassa ja 38 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 7 artiklan 1 kohdassa, 9 artiklan 8 kohdassa, 11 a artiklan 10 kohdassa, 27 artiklan 1 kohdassa, 27 artiklan 4 kohdassa, 38 artiklan 2 kohdassa ja 38 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevytyteen.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa (*) vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä olevien 7 artiklan 1 kohdan, 9 artiklan 8 kohdan, 11 a artiklan 10 kohdan, 27 artiklan 1 kohdan, 27 artiklan 4 kohdan, 38 artiklan 2 kohdan ja 38 artiklan 3 kohdan mukaisesti annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

(*) EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.”

30) Korvataan 39 artikla seuraavasti:

”39 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011 (*) tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).”

31) Korvataan liitteessä II olevat R 3, R 4 ja R 5 kohta seuraavasti:

”R 3 Sellaisten orgaanisten aineiden kierrätys tai talteenotto, joita ei käytetä liuottimina (myös kompostointi ja muut biologiset muuntamismenetelmät) (**)

R 4 Metallien ja metalliyhdisteiden kierrätys tai talteenotto (***)

R 5 Muiden epäorgaanisten aineiden kierrätys tai talteenotto (****)

(**) Tähän kuuluvat valmistelu uudelleenkäyttöön, kaasuttaminen ja pyrolyysi, joissa ainesosia käytetään kemikaaleina, sekä orgaanisten materiaalien hyödyntäminen maantäyttöaineena.

(***) Tähän kuuluu valmistelu uudelleenkäyttöön.

(****) Tähän kuuluu valmistelu uudelleenkäyttöön, epäorgaanisten rakennusmateriaalien kierrätys, epäorgaanisten materiaalien hyödyntäminen maantäyttöaineena sekä maaperän kunnostus, joka johtaa maaperän hyödyntämiseen.”

32) Lisätään tämän direktiivin liitteessä oleva teksti liitteiksi IV a ja IV b.

2 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 5 päivänä heinäkuuta 2020. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle. Komissio ilmoittaa tästä muille jäsenvaltioille.

3 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 30 päivänä toukokuuta 2018.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. PAVLOVA

LIITE

Lisätään liitteet seuraavasti:

"LIITE IV a

ESIMERKKEJÄ TALOUDELLISISTA OHJAUSKEINOISTA JA MUISTA TOIMENPITEISTÄ, JOILLA KANNUSTETAAN 4 ARTIKLAN 3 KOHDASSA TARKOITETUN JÄTEHIERARKIAN SOVELTAMISEEN ⁽¹⁾

1. Jätteen kaatopaikalle sijoittamiseen ja polttamiseen sovellettavat maksut ja rajoitukset, joilla kannustetaan jätteen syntymisen ehkäisemiseen ja kierrätykseen, siten, että kaatopaikalle sijoittaminen pidetään vähiten suositeltavana jätehuoltovaihtoehtona.
2. "Maksa siitä mitä heität pois" -järjestelmät, joissa jätteen tuottajia laskutetaan syntyneen jätteen tosiasiallisen määrän perusteella ja tarjotaan kannustimia kierrätettävän jätteen lajitteluun sen syntypaikalla sekä sekajätteen vähentämiseen.
3. Verokannustimet tuotteiden, erityisesti elintarvikkeiden, lahjoittamiseen.
4. Laajennettua tuottajan vastuuta koskevat järjestelmät eri jätelajeille sekä toimenpiteet niiden vaikuttavuuden, kustannustehokkuuden ja hallinnon parantamiseksi.
5. Panttijärjestelmät ja muut toimenpiteet, joilla kannustetaan käytettyjen tuotteiden ja materiaalien tehokkaaseen keräykseen.
6. Jätehuoltoinfrastruktuuriin tehtävien investointien, mukaan lukien investoinnit unionin rahastoista, järkevä suunnittelu.
7. Kestävät julkiset hankinnat, jotta voidaan kannustaa parempaan jätehuoltoon sekä kierrätettyjen tuotteiden ja materiaalien käyttöön.
8. Sellaisten tukien asteittainen poistaminen, jotka eivät ole jätehierarkian mukaisia.
9. Verotuksellisten toimenpiteiden tai muiden välineiden käyttö, jotta voidaan edistää uudelleenkäyttöön valmisteltujen tai kierrätettyjen tuotteiden ja materiaalien käyttöönottoa.
10. Kehittyneitä kierrätysteknologioita ja uudelleenvalmistusta koskevan tutkimuksen ja innovoinnin tukeminen.
11. Parhaan käytettävissä olevan jätteenkäsittelytekniikan käyttö.
12. Alue- ja paikallisviranomaisille tarkoitetut taloudelliset kannustimet erityisesti jätteen syntymisen ehkäisemisen edistämiseksi ja erilliskeräysjärjestelmien tehostamiseksi siten, että samalla vältetään tukemasta kaatopaikalle sijoittamista ja polttamista.
13. Valistuskampanjat erityisesti erilliskeräyksestä, jätteen syntymisen ehkäisemisestä ja roskaantumisen vähentämisestä ja näiden aiheiden valtavirtaistaminen koulutuksessa.
14. Järjestelmät, mukaan lukien digitaalisin keinoin toteutetut järjestelmät, joilla jätehuoltoon osallistuvien toimivaltaisten viranomaisten toimet sovitetaan yhteen.
15. Jatkuvan vuoropuhelun ja yhteistyön edistäminen kaikkien jätehuoltoon osallistuvien sidosryhmien välillä sekä kannustaminen vapaaehtoisten sopimusten tekemiseen ja yritysten jätteitä koskevien tietojen toimittamiseen.

LIITE IV b

TÄMÄN DIREKTIIVIN 11 ARTIKLAN 3 KOHDAN MUKAISESTI TOIMITETTAVA TÄYTÄNTÖÖNPANOSUUNNITELMA

Tämän direktiivin 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimitettavan täytäntöönpanosuunnitelman on sisällettävä seuraavat:

1. arvio yhdyskuntajätteen ja jätevirtojen, josta se koostuu, kierrätyksen, kaatopaikalle sijoittamisen ja muun käsittelyn aiemmasta, nykyisestä ja ennustetusta asteesta;

⁽¹⁾ Näillä ohjauskeinoilla ja toimenpiteillä voidaan kannustaa jätteen syntymisen ehkäisemiseen, mikä on jätehierarkian korkein aste; kattava luettelo, johon on koottu yksityiskohtaisempia esimerkkejä jätteen syntymisen ehkäisemisestä koskevista toimenpiteistä, on vahvistettu liitteessä IV.

2. arvio 28 artiklan mukaisten jätehuoltosuunnitelmien ja 29 artiklan mukaisten jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien ohjelmien täytäntöönpanosta;
 3. syyt, joiden vuoksi jäsenvaltio katsoo, että se ei ehkä pysty saavuttamaan 11 artiklan 2 kohdassa säädettyä asiaankuuluvaa tavoitetta siinä asetetun määräajan kuluessa, ja arvio tavoitteen saavuttamiseksi tarvittavasta lisäajasta;
 4. jäsenvaltioihin lisäaikana sovellettavien 11 artiklan 2 ja 5 kohdassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavat toimenpiteet, mukaan lukien asianmukaiset taloudelliset ohjauskeinot ja muut toimenpiteet, joilla kannustetaan 4 artiklan 1 kohdassa ja liitteessä IV a säädetyn jätehierarkian soveltamiseen;
 5. edellä 4 kohdassa määritettyjen toimenpiteiden täytäntöönpanon aikataulu, niiden täytäntöönpanoon toimivaltaisen elimen määrittäminen sekä arvio yksittäisten toimenpiteiden vaikutuksesta lisäaikaa myönnettäessä sovellettavien tavoitteiden saavuttamiseen;
 6. tiedot jätehuollon rahoituksesta saastuttaja maksaa -periaatteen mukaisesti.
 7. toimenpiteet, joilla parannetaan tarvittaessa tietojen laatua jätehuollon suunnittelun ja seurannan parantamiseksi.”
-